

NAIT SOEZ'N * 7

MAANDBLAD VAN DE GRONINGER STUDENTENBOND

JRG 9;NR.7

KEI * SPECIAL

AUG.

EEN GULDEN

AUG.

De nieuwe M3200 serie van SWIFT heeft een aantal opvallende eigenschappen.
De M3200 serie onderscheidt zich vooral door:

- Zeer solide opbouw en mechanisch vrijwel onverwoestbaar.
- Ingebouwde slipconstructie van de tafel, dit voorkomt beschadigingen aan het instelmechanisme.
- Optisch optimaal door toepassing van DIN optiek.
- Gecoate objectieven en oculairen, daardoor minimale kleursifting.
- Laaggeplaatste 20 Watt lamp met zilverspiegel. Hierdoor vrijwel geen temperatuurverhoging van het preparaat.
- Levenslange garantie op fabricage- en materiaalfouten.

VLAKKER VELD DOOR DIN OPTIEK:

De M3200 serie is de eerste serie SWIFT studie mikroskopen waarin DIN optiek toegepast wordt.
Het grote voordeel van DIN optiek is de internationale normalisatie en uitwisselbaarheid.
DIN objectieven zijn namelijk parfocal op precies 45 mm van de objectiefterschouder en binnen een tubuslengte van 160 mm.
Resultaat: een vlakker veld en een betere resolutie.
Door het vlakke veld neemt de beeldhelderheid toe en zijn details optimaal te onderscheiden.

TOEPASSINGSGBIED:

Het model M3203-4X MS DIN (zie foto) heeft het ontwerp en de techniek in zich van de SWIFT RESEARCH MIKROSKOPEN, uitgebreid met een aantal veiligheidsvoorzieningen. Met name de slipconstructie en de verende objectieven sluiten beschadigingen vrijwel uit.
Duurzaamheid staat hoog aangeschreven bij de SWIFT fabrieken.

Het model M3203-4X MS DIN wordt op grote schaal toegepast bij o.a. Celbiologie, Histologie, Anatomie, Pathologie en Tandheelkunde.

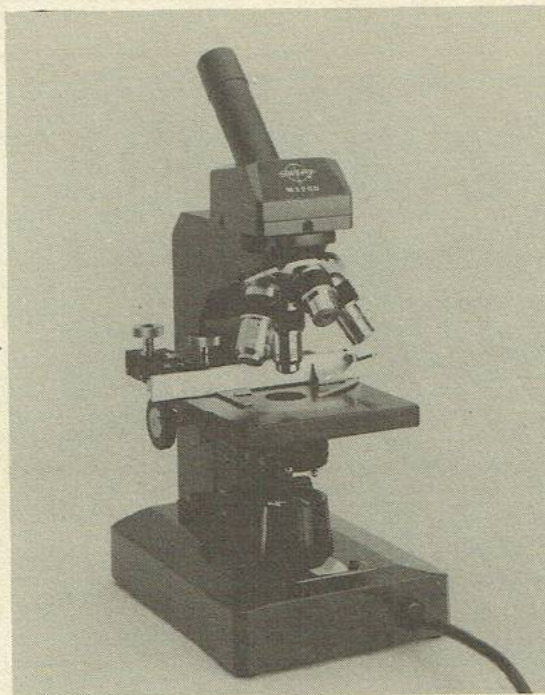
UITVOERING M3203-4X MS DIN:

- Monokulaire tubus, schuin geplaatst, 360°draaibaar.
- Grote werktafel met makro-mikro-instelling en slipbeveiliging.
- Abbe na 1.25 kondensor met filterhouder, irisdiaphragma, mat en blauw filter.
- Kruisafel met maatverdeling, kogelgelagerd.
- Revolverkop met 4 objectieven.
- Voet met ingebouwde 20 Watt zilverspiegellamp.

Voor meer informatie:

technova bv
Industrieweg 35
1521 NE Wormerveer
075 - 285767

SWIFT DIN MIKROSKOPEN WERPEN NIEUW LICHT OP STUDIEGEBRUIK

Laat je niet uitkleden wanneer het gaat om een ziektekosten verzekering

Stichting UNIAC biedt aan alle W.O.- en H.B.O. studenten
een ziektekostenverzekering met een coulante behandeling en
ruimhartige voorwaarden voor slechts

422,- premie per jaar

Eventueel betalen wij ook een deel van uw tandartsrekening.

Stichting UNIAC verzekert zónder winstoogmerk
en kent geen binding met welke grote commerciële
belangengroep dan ook.

Dat stelt ons in staat om de scherpste premie te bieden.
Stichting UNIAC mag dan misschien niet de grootste
verzekeringsinstelling zijn, maar is wel degene,
die elk jaar de laagste premie naast de ruimste
voorwaarden weet te stellen.

Vergelijk onze aanbieding gerust met die van
anderen, want laat je niet uitkleden
wanneer het gaat om een ziektekostenverzekering.

Postbus 1530
1200 BM Hilversum
's-Gravelandseweg 89
(035) 43422/42355

En vraag meteen onze
openhartige folder.

KOLOFON

De redactie vergadert elke maandag van af 20.00 uur op Visserstraat 46. Zij is dan ook telefonisch bereikbaar, en wel op nummer (050)-121237. Kopij kan daar ingeleverd worden. Kopij kan ook opgestuurd worden naar de "Nait Soez'n" visserstraat 56.

Redactie:

Lolke van der Heide
Roelof Kramer
Sjerp Zeldenrust

Medewerkers:

Peer Coenen
Fokke Fernhout
Hilbert Koops
Catrien Santing
Jan Wentzel (Parijs)

Lay-out:

Fernand de Jongh

Foto's:

Elmer Spaargaren

Druk:

Drukkerij de Regenboog

Uitgave:

Groninger Studentenbond

INHOUD

Wat doen we hier aankomend eerstejaars	4
Dat doen we hier afgelopen eerstejaars	5
Wie zijn wij? de voorzitter vertelt	7
Waarom ook weer? de GSB biedt meer	8
Hoeverl ook weer? ofwel dat dokken we niet	10
Hoe gaat dat dan? een kraakgemeenschap	12
Gewoon doen achtergrondgekraak	14
Kort	16
Waar begon het? enwat gebeurt er mee	18
Hoe maken zij het? het bittere einde	20

Eén van de grootste problemen die de student bedreigt is de woningnood. Er komen elk jaar meer kamerbewoners, er komen elk jaar minder kamers. Een manier om een dak boven je hoofd te krijgen is kraken. Sjerp Zeldenrust schrijft over de achtergronden en de plannen voor de KEI-tijd. Daarnaast een artikel van Roelof Kramer over het RKL, het grootste kraakpand van Nederland. Pagina 12, 13 en 14 over kraken en wat daarmee samen hangt.

KRAKEN

Vincennes, Paris VIII is een universiteit, die direct voorgekomen is uit de studentenopstand van mei '68. De idealen die er toen werden gepropageerd worden nu in de praktijk gebracht. Haar bestaan wordt op dit moment bedreigt. Op pagina 18 schrijft onze correspondent uit Parijs over hoe Vincennes is en wat er van dreigt te komen. Het laatste halvenk van de jaren zestig.

PARIS '68

In dit nummer vindt U de laatste aflevering van ons spannende feuilleton. Ook nu weer vele intrigerende verwickelingen. Relaties, muzies, rotszooi, dat zijn de trefwoorden in de allerlaatste ontwikkelingen rond Marja, Simon, Hans en Annet. Hoe zal het aflopen, komt het allemaal nog goed, of zouden de spanningen hen teveel worden? De antwoorden op deze vragen vindt U op pagina 20.

SERIAL

STICHTING DRUKKERIJ

C. REGENBOOG

ZOUTSTRAAT 14 GRONINGEN TELEFOON 050-128370

Je moet toch wat

Elk jaar komen er zo'n 3.000 studenten bij in Groningen. 3.000 Mensen, die vaak maar een vaag idee hebben wat hen aan de universiteit te wachten staat. Wat voor ideeën hebben ze over hun studie, op kamers wonen, waarom zijn ze gaan studeren. Hierover en over nog veel meer hadden we gesprek met een aantal aankomend eerstejaars.

Het is zaterdagmiddag 21 juni, 's middags een uur of twee. Naast ons zitten aan een tafel René, Henriëtte, Marique en Marja. De studies die zij zich hebben voorgenoemen zijn respectievelijk: filosofie, economie, economie, psychologie.

motivatie

Ons eerste onderwerp van gesprek is, waarom juist deze studie. M.a.w. de motivatie.

René: Wij hadden geen filosofie op school. Ik heb zelf veel erover gelezen en naast school cursussen gevolgd. Ik wou er meer over te weten komen. Dat wil ik nog steeds. Ik was bij ons op school de enige die filosofie wou gaan doen. Maar dat maakt niet uit. Ik bedoel je kiest zelf iets en je laat je niet door je omgeving leiden. Henriëtte: Ik heb wel economie op school gehad. Eigenlijk had ik liever B gedaan, maar op de Havo, toen we moesten kiezen, heb ik A gekozen. Niet erg bewust, je moest tenslotte wát kiezen. Verder wil ik geen sociale wetenschap gaan doen, dat vind ik zo vaag. Dus...

Marique: Ook ik heb eerst Havo gedaan. Daarna wilde ik Heao (Hoger economisch en administratie onderwijs) gaan doen, maar daarvoor vond ik mezelf nog te jong. Dus toen ben ik maar atheneum gaan doen. En toen ik daarmee klaar was ging ik liever economie studeren dan naar de Heao.

Marja: Ik ben ook al via de Havo naar het atheneum gegaan. Ik ben al een hele tijd geïnteresseerd in psychologie. Ik heb erover gelezen. Ik ben helemaal A. Eerst wilde ik de tolkopleiding gaan doen, maar daar zit zo weinig toekomst in. Ik heb ook over filosofie gedacht maar dat is ook al een beetje uitzichtloos. Het is wel in de verte verwant met psychologie. En psychologie geeft wel een redelijk toekomstperspektief. Ik wil niet iets gaan doen waar geen toekomst in zit, ik wil ook na mijn studietijd iets met mijn studie doen. Overigens wil ik wel een bijvak filosofie gaan doen. René: Ik heb zelf ook over psychologie gedacht. Maar je moet op een gegeven moment kiezen. Ik wil wel een bijvak psychologie gaan doen. Ik vind het perspektief niet zo belangrijk. Ik wil voor mezelf studeren. Iets doen wat me interesseert.

Als wij vragen in hoeverre leraren e.d. de keuze beïnvloed hebben, blijkt dat nauwelijks het geval geweest. Er waren wel "van die testen", maar daar kwam ook niet zo erg veel uit. De meeste mensen wisten toch wel wat ze wilden kiezen m.n. die vakken die veel mensen gingen doen. Henriëtte, Marique en Marja hebben al in de vijfde klas gekozen, René heeft de

knoop doorgehakt toen hij zijn inschrijfformulier moest invullen.

leven

Vervolgens gaan we verder over wonen, leven, sociale contacten etc.

Wat het wonen betreft kunnen we kort zijn: alleen Henriëtte heeft een kamer via de SSH. Marja kan eventueel voor een tijd terecht bij kennissen in Sappemeer of Groningen. De rest heeft niets. Wat de rest betreft:

René: Naast mijn studie wil ik ook mee gaan werken aan een politieke organisatie. Ik heb nog geen idee welke. Maar niet zozeer om mensen te leren kennen, maar in de eerste plaats uit engagement. Pas daarna voor de sociale contacten.

Henriëtte: Er komen veel mensen uit Deventer naar Groningen en verder studeert mijn broer hier. Die ken ik dus al en, omdat ik een paar keer bij hem langs ben geweest, ook vrienden van hem. Ik ben niet zo bang hier geen kennissen te krijgen.

Marja: Ik ben van plan aan sport te gaan, ook om mensen te leren kennen.

Marique: Ik wil ook wel aan sport gaan doen, maar meer voor de ontspanning.

Henriëtte: Zoiets ben ik ook van plan. En het lijkt me ook leuk om met mensen samen te koken.

Marja: Ja, het lijkt me niets om elke

roelof kramer

dag voor jezelf te moeten koken. Het is ook veel duurder zelf te koken. Wij vroegen: Hoe stel je je studie voor? Je bent nu veel vrijer om wel of niet op college te komen. Je hebt nu voor een vak gekozen, dat je min of meer interesseert, dus er is veel minder bij waarschijnlijk dat je niet interesseert.

Marja: Op school heb ik nooit zoveel moeite gehad. In de vijfde klas heb ik heel regelmatig kunnen studeren. In de zesde hadden we schoolonderzoeken per blok. Dat ging allemaal wel. Ik ben van plan redelijk stipt te studeren en de colleges te volgen. Vooral het eerste jaar lijkt me dat erg belangrijk.

Marique: Ik ook niet, denk ik. Je moet je ook afvragen wat je belangrijker vindt, je studie of je sociale contacten, dat kost ook tijd, en ik ook belangrijk.

René: Op school was ik helemaal niet zo stipt. Dat kwam ook uit oninteresse denk ik. Ik denk dat ik mijn studie veel interessanter zal vinden en daardoor ook makkelijker harder zal werken. Ik zal ook wel veel uit boeken moeten studeren.

Marja: Ik ben wel van plan naar de colleges te gaan, ik leer beter als ik iets ook gehoord heb.

VERVOLG OP PAG. 6

Zo'n leeg gevoel

1e JAARS

Nita Mulder was de afgelopen 12 maanden eerstejaars sociologie. Waar heeft zij zich zoal mee bezig gehouden. Een verhaal over studeren en baten, vriendinnen en vrienden, sporten, werken en uitgaan.

lolke van der heide

Ik ben begonnen met studeren omdat het zo vanzelfsprekend was. Na het gymnasium moet je studeren, want met alleen gym kun je niets. Dus het lag voor de hand dat ik zou gaan studeren. Ik heb er nog een poosje over gedacht om weg te gaan, naar Amerika of zo, een jaar d'r helemaal uit, maar op een gegeven moment kom je toch in zo'n maalstroom: iedereen gaat studeren, dus ik ook.

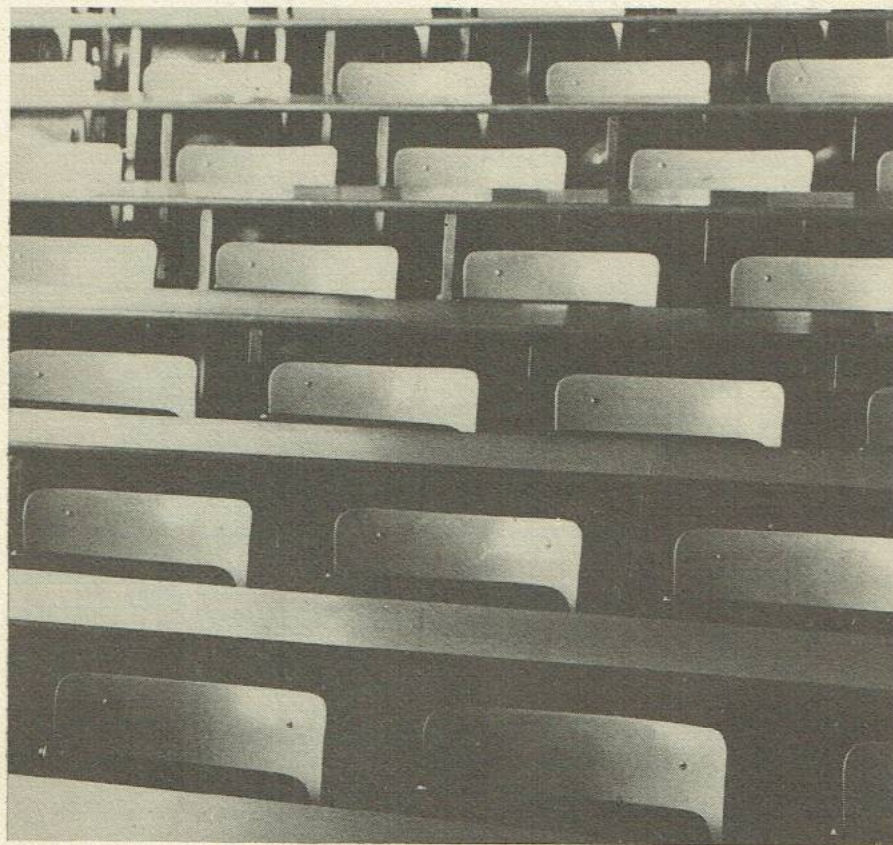
Ik zei al dat je met gym alleen niks kunt, wel ik heb gymnasium alfa gedaan en daar kun je op de universiteit al heel weinig mee. Ik kon kiezen tussen talen en theologie en dat laatste is het geworden. Nu kijk ik daar heel vreemd tegen aan. De belangrijkste reden namelijk dat ik theologie ging doen, was dat m'n vriendje dat ook deed...

Omdat ik van huis uit gereformeerd ben, reisde ik af naar de theologische hogeschool in Kampen. De sfeer in Kampen, dat moet gezegd worden, was best aardig, een vrij klein studentenmilieu, een progressieve stroming onder de studenten en een leuke stad, maar de studie zelf was niks voor me. Gaandeweg zag ik het helemaal niet meer zitten met theologie, de kerk, geloven, God en zo. Het mafte is dat ik er toch vier jaar ben gebleven. Nu beseft ik dat alweer relaties de oorzaak waren dat ik zo lang bleef, terwijl ik eigenlijk na een jaartje al uitgekeken was. Blijkbaar vond ik dat toen veel belangrijker dan wat ik nu belangrijk vind: wat je wordt, studeren, een beroep kiezen.

Zweven

Enfin, ten langen leste heb ik me toch los kunnen maken uit Kampen. Ik was een keer een halfbakken socioloog uit Groningen tegengekomen die helemaal lyrisch over z'n studie was en toen was voor mij het alternatief geboren. Met mensen bezig zijn op een concrete manier, dat was mijn beeld van sociologie. Theologie wist ik nu, dat het zweverig was en psychologie, ach dat is me toch weer te veel op het individu gericht. Nee, sociologie dat leek me wel wat, dus ging ik naar Groningen.

Mijn verwachtingen van sociologie zijn, hoe kan het ook anders, slechts ten dele uitgekomen. Sociologie is veel vager dan ik dacht, wat sociologie nou is heeft nog niemand me kunnen vertellen. Pas toen ik de studentengids inkeek en zag wat voor afstudiemogelijkheden er waren, kon ik me een beetje voorstellen wat sociologie is of zou moeten zijn. Maar het is in ieder geval veel concreter dan theologie. Wat ik in het eerste jaar bijvoorbeeld heb opgestoken is inzicht in de geschiedenis van gewone mensen, histories materialisme zoals dat heet, maar die term heeft voor mij een concrete inhoud gekregen. Eigenlijk was

het afgelopen jaar een voortgezette algemene ontwikkeling, zeer breed. De meest vervelende onderdelen vond ik de statistiekblokken en dergelijke. Je wordt in Groningen doodgegooid met cijfertjes en staatjes.

De overdosis statistiek en ook de inhoud ervan en manier van 'toediening' is al zo vaak onderwerp van ergernis en discussie geweest op actiegroepvergaderingen. Nou ja, actiegroep, die bestaat eigenlijk niet meer bij ons. We hebben een eerstejaars fasegroep, soms een tweede- en derdejaars fasegroep en onregelmatig een algemene studenten vergadering (ASV). Ik heb meegedraaid het afgelopen jaar in de eerstejaarsfasegroep en in het Methoden en Technieken-klupje. Dat laatste bestaat uit jongere en ouderejaars studenten die ontevreden zijn over het huidige M & T programma. We zijn best wel opgeschoten dit jaar het is nu zo ver dat we dit najaar vanuit onze M & T-groep kolleges gaan verzorgen, waarbij we een andere aanpak van M & T hanteren, meer vanuit de mensen i.p.v. over mensen, maatschappelijk gericht dus. Met een vriendin heb ik nog een cursus gevolgd bij andragogie over kwalitatief onderzoek, wat zeer leerzaam bleek voor onderzoek bij sociologie. Sinds een half jaar is er, ook op initiatief van de M & T groep, een over-

leg tussen de verschillende projecten bij sociologie. In het verleden bestond dit contact er niet of nauwelijks tussen de projecten onderling. Om ook de verschillende jaren met elkaar in contact te brengen, ben ik voor het eerste jaar in het projectenoverleg gaan zitten.

stroef

En dan de vrouwengroep nog. Of eigenlijk: groepen. Bij sociologie zijn horizontale vrouwengroepen: vrouwen uit één jaar en een verticale groep: vrouwen uit verschillende jaren. Eerst over die horizontale, eerstejaars vrouwengroep: ik geloof dat mijn verwachtingen veel te hoog waren. Aan het begin van het jaar zag ik alle eerstejaars vrouwen voor me, verenigd in een vrouwengroep, om samen uit te zoeken wat belangrijk is voor vrouwen bij sociologie: worden we achtergesteld?, of zijn de doelgroepen bij sociologie 'vrouwonvriendelijk'?, is er sexistisch taalgebruik etc. etc. Maar in de loop van een jaar blijkt hoeveel verschillende meningen er zijn en hoe veel vrouwen op zichzelf staan. Niet dat ik wil zeggen van die vrouwengroepen stellen niks voor en we kunnen er beter mee ophouden. In tegendeel, we moeten er meer dan ooit tegenaan; ik heb alleen geleerd alles iets gereserveerder tegemoet te tre-

VERVOLG VAN PAG. 5

den. De verticale vrouwengroep ging ook stroef, het was al moeilijk om af te spreken iedere keer wanneer we opnieuw zouden vergaderen. Het blijkt gewoon dat je ook als vrouw meege-sleurd wordt in een bekend studentenpatroontje: kollegelopen, werkgroepjes en dergelijke, maar de onderlinge banden tussen studentes zijn vaak zwak en als je dan dingen in je studie wilt veranderen, wordt het moeilijk. Er is een studie-onderdeel waar de afgelopen tweedejaars studenten intensief tegen tekeer zijn gegaan. Nu ze het achter de rug hebben, nemen de meeste niet meer de moeite de komende tweedejaars, wij dus, erover in te lichten, laat staan dat we gezamenlijk actie kunnen voeren.

jolijt

Blijft over ontspanning, dingen buiten m'n studie. Ik had ontzettend veel plannen aan het begin van het jaar om andere dingen naast m'n studie te gaan doen. Iets op buitenlandgebied, Chilikomitee of zo. Maar ik weet gewoon dat als je daaraan begint, je meteen helemaal geabsorbeerd wordt, men verwacht wat van je. Na een paar maanden werd me duidelijk dat ik aan studie en dingen daarom heen zoveel tijd kwijt was, dat ik nergens anders aan toe kwam. En het maakt gewoon zo'n groot verschil of je ergens zin in hebt of niet, of er ergens schot in zit of juist niet. Vervelende dingen putten je uit; ik heb het afgelopen jaar weken gehad dat ik aan het eind dacht, wat heb ik nou deze week gedaan? Zo'n leeg gevoel weet je.

In mei en juni heb ik ook nog schoonmaakwerk gedaan om geld voor de vakantie te verdienen. Dan heb je helemaal nergens tijd voor. Ik had 's avonds echt geen puf meer om naar vergaderingen te gaan.

Er zijn ook genoeg leuke dingen hoor, die ik doe. Het 1 mei projekt bijvoorbeeld, daar zing ik sinds kort in mee, dat is heerlijk: één avond in de week en verder geen rompslomp, heerlijk ongecompliceerd. Dat is het verschil met studeren, als je de ene deur open doet zit er altijd weer een andere achter, het gevoel hebben nooit klaar te zijn."

ASAKO
TOKYO

ASAKO
RESEARCH MICROSCOPES

Een brochure is verkrijgbaar bij
ASAKO
Postbus 1530, 1200 BM Hilversum
's-Gravelandseweg 89
035-42355

VERVOLG VAN PAG. 4

Henriëtte: Ik denk dat er bij economie ook wel dingen zullen zijn die me minder interesseren. Dat is volgens mij bij elke studie zo.

René: Jawel, maar toch minder dan op school. Er zullen bij filosofie ook wel vervelende dingen zijn, maar overal zal het toch interessanter zijn.

Marja: Ik ben wel gemotiveerd voor mijn studie, dus ik denk dat ik veel minder moeite zal hebben met vervelende dingen, dan diegene die minder gemotiveerd zijn. Als je gemotiveerd bent, werk je ook makkelijker aan vervelende onderwerpen.

Henriëtte: Ach, we zijn tenslotte die middelbare school ook doorgekomen.

René: Toen ik op school zat heb ik een keer een artikel gelezen over filosofie studeren. Dat was heel negatief, pessimistisch. Zo van, je moet het liever niet gaan doen, je moet heel veel leren, op die manier.

Volgens mij haken de meeste mensen niet af op kennis, of gebrek aan intelligentie maar gewoon op het studentenleven. Ik bedoel, de zelfdiscipline die je moet hebben om die veel grotere vrijheid die je nu hebt aan te kunnen, het op jezelf staan, het voor jezelf moeten zorgen.

Je moet maar eens kijken naar de hoge zelfmoordcijfers onder de eerstejaars. Het is heel gemakkelijk te vereenzamen, denk ik. De mensen haken af ten gevolge van de slechte voorlichting op school. Het heeft niets met intelligentie te maken maar met manier van leven, of jezelf leven, student zijn. De voorlichting op school is gewoon slecht. Er wordt alleen een beetje verteld wat de studie is en verder niets. En voor schoolvakken, ik bedoel de vakken die op school ook gegeven worden, gaat het wel. Die lopen gewoon door, daar heb je wel een voorstelling van. Andere vakken heb je nog nooit gehad. Het is heel moeilijk iets nieuws te kiezen.

Henriëtte: Ik heb wel economie op school gehad. Ze vertellen je alleen dat het op de universiteit anders is maar niet wat er dan anders is en hoe anders.

Marja: Wij hadden op school voorlichting van studenten, mensen van onze school, die nu studeerden, uit een paar richtingen maar. Dat was in het begin van de vijfde. Ik vond het best wel goed. Er was ook iemand van filosofie. Toen heb ik besloten geen filosofie te gaan doen. Er was alleen niemand van psychologie.

René: Bij ons was het juist andersom, wél iemand van psychologie en niemand van filosofie.

Marja: Op de universiteit hadden ze ook van die voorlichtingsdagen. Er waren dan professoren die over hun vak vertelden, hoe het was, de studie. Je kon dan vragen wat je wilde, ze vertelden dan ook wat je ermee kon, wat je beroepsmogelijkheden zijn. Daardoor heb ik ook al een beroep voor ogen.

Wie zijn wij?

Tot U spreekt de aankom'nd algemeen voorzitter van de Groninger Student'n Bond. Wat zijn dat voor mensen die zo gek zijn een jaar op te offeren voor een vaag iets als de GSB. Baantjesjagers zeker hè, een vette baan, bestuurder. Publiciteitsfreaks, het is zo spannend je naam in Nait Soezn, UK en one never can know het Nieuwstuid te zien staan. Durzen soms, een optimist politiek bewustzijn om de klasse der studenten op de juiste lijn te brengen. Of filantropen, dáárme studentjes. Wie het weet mag het zeggen. Er is in ieder geval zat te doen. Eigenlijk zouden er tien voorzitters moeten komen.

watte

Het moest een keer afgelopen zijn met de betutteling van studenten, met de ongelijke verhouding tussen docenten en gedoecerden, met het opdringen van gepatenteerde lulköek. Afgelopen met massale hoorkolleges en dito tentamens met de steeds verdergaande Isolationsfolter. Weg moest de tweefasenstructuur, WWO-structuur, herstruktureringstructuur, structurele structuur, structuur kortom. Afgelopen met het afknippen van studenten, prijsstijging-

en van 10% per jaar en een prijskompensatie van 2% voor de beurs. Biologisch minimum noemt de veevee dee dat. Oprotten moesten alle zogenaamde inspraakprocedures, meeluklausules en aanhoorkoncessies, waarbij meebeslissen is uitgesloten. Weg met de universiteit als mannenbolwerk. Als alles goed zou tenminste. Afgelopen, weg, oprotten, volstrekt onaanvaardbaar, laakbaar, eisen, nu, lijn, noodzaak, aktie... datte.

lolke v.d. heide

jubiläum

Over 10 jaar bestaat de GSB 20 jaar, of, zou de GSB 20 jaar bestaan hebben. Zou dan alles goed zijn?

Na één jaar is het moeilijk om achterom te kijken of er iets bereikt is. Frustrerend ook. 50 of 60 uur per week werken en dan na een jaar denken niets bereikt te hebben. Toch denk ik niet vaak zo. Ik ben geen anarchist die de ideaalstaat nog tijdens eigen leven gerealiseerd wil zien. Jezus, een blunder: anarchist en staat.

10 jaar is een periode waarin verandering waarneembaar is, positief of negatief. De studentenbeweging is sinds 1970 vooruitgegaan, geloof ik, voor wat betreft bewustzijn: het besef in een heel vreemd wereldje te leven, het akademische, geen god of maatschappij trekt mijn bestaan in een bezield verband. Het besef ook iets te moeten doen, terug te vechten. En wel hierom. Om eindelijk eens aan die socialistische maatschappij & universiteit o.i.d. te bouwen zal er toch wat moeten gebeuren. Scholing, discussie, vergaderen, demonstreren, nachtarbeid, aktievoeren. Een en ander uit te voeren door het centraal komitee van de GSB, GSB-raadsfrakties, GSB-basisgroepen en loslopende leden.

De U-raadsfraktie is inmiddels verkozen en bestaat uit:

Bert Meyberg
Alex Hooyschuur
Sander Hupkes
Hans Boelens
Han van der Wijk
Piet Hendriksma.

Het bestuur voor het komend jaar moet op de Algemene Ledenvergadering van 23 september verkozen worden.

Kandidaten zijn:

Lolke van der Heide, voorzitter
Jan Berends, scholing en intern
Luuk Verpalen, sociaal en extern
Wim Eshuis, onderwijs
Willy, penningen.

Tevens hebben we de beschikking over een voorbeeldarbeider Piet Hein Stachanov Schleebusch i.h.k.v. vervangende dienst. Onverwacht toch nog een vrij groot bestuur dus. Gezocht wordt nog naar een liefhebster voor Vrouwenzaken.

De GSB is weer op de goeie weg zoals u ziet, hoewel, GSBkader en Nait Soezn-volk vindt zich tegenswoordig steeds vaker in amusementshal Tiffany, om elkaar met tankjes te beschieten, voetgangertjes door te rijden, raketten uit de lucht te knallen en flipperen natuurlijk.

Flipperen.

Besturen, dat is net flipperen eigenlijk. Mikken, de bal verdwijnt toch.

Waarom ook weer?

Elke eerste Nait Soez'n in een nieuw seizoen bevat wel een artikel waarin men de studenten vraagt lid te worden van hun vakbond. Reclame-technisch is het dan waarschijnlijk het best, om te laten zien welke speciale aanbieding er wel niet gedaan wordt; anderzijds wil je ook op een reële manier informatie geven en laten zien dat de GSB iets anders is dan een boekenclub. Op het gevaar af dat dit stukje niet al te verwend is en een beetje saai, zal ik toch maar proberen de laatste weg te bewandelen. Geen gezellig leesvoer dus, maar hopenlijk wel informatief.

De GSB noemt zich een politieke vakbond van studenten. In die term "politieke vakbond" zit een zekere tweeslachtigheid: men wil opkomen voor de studentenbelangen, maar je bent ook de grote linkse organisatie die actief is op de universiteit. Het onderwijs heeft een grote invloed op de maatschappij: het streven naar een linkse universiteit, die studenten opleidt tot kritische wetenschappers, neemt een steeds grotere plaats in in het werken van de GSB. De buitenwacht denkt vaak dat de meeste energie wordt gestoken in het organiseren van handtekeningakties tegen regeringsmaatregelen, in demonstraties en bezettingen. Vandaar dat Gé-esBeejers vaak als vervelende drankonten worden afgeschilderd. De meeste activisten zijn echter bezig met het vaak onzichtbare werk voor onderwijsverbeteringen in hun eigen studierichting.

bond

Je moet loten voor een plaats in Groningen. Je kunt geen kamer vinden of alleen een kleintje, met hospita en grote moeite. Je bent bezig een nieuwe kennissenkring op te bouwen. Je geld is op.

Het zijn problemen die je misschien voor jezelf wel weet op te lossen, maar als er nauwelijks kamers voorhanden zijn in de stad, dan wordt de kans natuurlijk wel klein dat je iets geschikts vindt. En als er geen KEI was, werd het wel moeilijker om hier in te burgeren. Als er in het eerste studiejaar dingen fout gaan (colleges zijn onbegrijpelijk, een tentamen veel te zwaar), dan komen de verbeteringen meestal niet vanzelf. Met dit soort dingen houdt de GSB zich bezig: er zijn GSB-ers actief in raden, commissies, eerstejaarsoverleggen, maar vooral in de aktiegroepen op de faculteiten. En als er iets aan de hand is met studentenflats, kraken, of dreigende wetten, dan proberen we daar centraal de zaken in de goede richting te buigen. Omdat studenten nu eenmaal niet eeuwig student blijven (de populatie wisselt nogal), en aktiegroepen elk jaar weer opnieuw aan de slag moeten, is het extra belangrijk dat er een continue faktor als de GSB is. Georganiseerd sta je nu eenmaal sterker dan wanneer je in je eentje tegen bijvoorbeeld de dreigende ontdemokratisering moet vechten.

politiek

8 Toch zijn er denk ik niet veel studenten lid van de GSB geworden, louter en alleen maar omdat die club zo goed

voor hun belang opkomt. Zoals gezegd, de GSB is links, en die linksheid zit hem in de visie op de rol die het universitaire onderwijs in deze kapitalistische maatschappij heeft. Belangrijk is de vorm van het onderwijs: als je met meer dan honderd personen een hoorcollege volgt en over moet schrijven wat de prof op het bord schrijft, dan vergaat je de lust wel om in zo'n gezelschap de mening van de hooggeleerde ter discussie te stellen en het stimuleert je ook niet om samen met anderen de stof te bestuderen en kritisch onder de loupe te nemen. In een projekt zal een student sneller een eigen inbreng hebben, hij bepaalt dan veel meer zelf vorm en inhoud van studie. Op de laatste manier wordt in Groningen bijv. onderzoek gedaan (door studenten!) voor de vakbeweging, over de regioproblematiek etc. En ook een studie-onderdeel als wetenschap en samenleving bij de bèta's is natuurlijk iets dat van harte ondersteund moet worden. De GSB komt op voor zaken waar een volgende generatie studenten pas de vruchten van plukt (ons taaië verzet tegen cursusduurverkortings of tegen studentenstops). Ook zo iets geeft het linkse karakter van de bond gestalte: eigenbelang is het immers niet te noemen. Dat de GSB graag meewerkt aan activiteiten tegen dumping van atoombal, of waakt tegen universitaire contacten met Zuidafrikaanse universiteiten, is een logisch uitvloeisel van onze linkse stellingname. Bij zo iets werk je vaak samen met de jongerenorganisaties van politieke partijen, clubs waar we de laatste tijd uitstekende contacten mee onderhouden.

56

In het dagelijkse werk zijn de aktiegroepen op de faculteiten verreweg het belangrijkste: niet iedere groep noemt zich GSB, maar overal zijn er wel GSB-ers in actief. Die groepen zijn in de praktijk autonoom, maar om contact te onderhouden met elkaar en de centrale GSB is er om de twee weken een beleidsraad: daar wordt ook het beleid besproken op gebieden als huisvesting, studentenvoorzieningen, buitenlandactiviteiten en dergelijke. Een beleidsraad werkt binnen de marges die hun door algemene ledenvergaderingen (± 4 keer per jaar) worden opgelegd.

Op de Visserstraat 56 zit het GSB-bestuur, ze leggen uiteraard verantwoording af in ledenvergaderingen en beleidsraad. Verder heeft de GSB allerlei werkgroepen die het bestuur onder-

piet hein schlebusch

steunen.

lijst

Ter vermaak zal ik hier een lijstje geven van wat we zoal doen (het lijstje is niet compleet): de strijd voor onderwijsverbeteringen op de faculteit; akties tegen de twee-fasenstructuur (studieduurverkortings); tegen WWO '81 (Pais wil de democratisering terugdraaien, WWO '81 is een wetsvoorstel van hem); we doen een gigantische hoop werk in allerlei raden en commissies (op de hele universiteit zijn dat al snel zo'n 200 personen); we doen het e.e.a. met het kraken, zitten in de SSH; proberen de inkomenspositie van de studenten te verbeteren; organiseren af en toe een discussie-avond; organiseren mede manifestaties en dergelijke over bijv. Chili en kernwapens; doen het een en ander op het gebied van feminisme; we brengen een vakbondsblad uit (Nait Soez'n); we hebben een drukkerij waar half Groningen (de linkerhelft) zijn brochures en blaadjes drukt; we zijn actief in de introductietijden; we hebben een reductiebureau (kom maar eens kijken als je een typemachine of microscoop of boeken wilt hebben); we geven allerlei brochures (Poenboek bijv.) uit; verkopen studieboeken; geven het Vademekum (alle adressen van studenten staan erin) uit; we hebben een adviesbureau voor financiële en huisvestingsmoeilijkheden; we organiseren elk jaar een voetbaltoernooi met zo'n veertig elftallen; doen mee aan de universitaire verkiezingen; en af en toe zo maar een feest(je). Als je dit zo leest, dan zul je misschien begrijpen dat niet altijd alles even flitsend georganiseerd is, we zijn en blijven tenslotte maar een club van vrijwilligers en natuurlijk zijn we ook niet vrij van financiële zorgen. Mocht je dus lid willen worden of zelfs actief, dan moet je beslissen iets van je laten horen. Wij zijn er mee gebaat, maar uiteindelijk zul je er zelf het meest aan hebben. In verband met subsidie die we tenkenjare van de universiteit krijgen op grond van het ledent 1, zijn we genoodzaakt iedereen elk jaar opnieuw weer lid te maken van de GSB, en wel voor 1 december. We hopen dan ook dat je er enigszins begrip voor op kunt brengen dat we je de eerste maanden met de ledenwerving lastig vallen (overigens ben je het snelst van het gezelschap af door snel lid te worden).

giro 1229746 (Vereniging Groninger Studenten).

LID WORDEN LID WORDEN LID WORDEN LID WORDEN LID WORDEN LID WORDEN LID WORDEN LID WORDEN LID WOR

Als de Groninger Studentenbond jou een organisatie lijkt waar je lid van wilt worden, dan kan dat natuurlijk.

- Stort f25,- op giro 1229746 t.n.v. Vereniging Groninger Studenten (zo heten we officieel), en je ontvangt een jaar lang Nait Soez'n, je bent lid van het Reduktie Buro (grote kortingen), in verscheidene winkels krijg je korting, en je steunt een goede zaak: dat is natuurlijk het belangrijkste.

- Woon je in een huis waar al een Nait Soez'n bezorgd wordt (je hokt bijvoorbeeld), dan kun je ook gezinslid worden voor f15,-; je krijgt dan alleen het blad niet bezorgd.

- Voor eerstejaars die nog niet weten of ze lid willen worden, is het mogelijk 'proeflid' te worden: je bent dan tot half november lid en kunt dan nog altijd beslissen of je dat wilt blijven (dat kost je voorlopig f5,-).

FEEST!

GSB

VAKBONDS FESTIVAL

HBO

TEHUIS

FEEST!

16 aug.

21.00 uur

TIMMI RITMO

programma entree f4,50

Om de ballen

Velen hadden 27 juni een behoorlijke kater, de dag na het roemruchte nachtelijke Zuid-Afrika boycot-debat in de tweede kamer. Voor de studenten kwam daar nog een zeer onplezierige verrassing bij toen door begon te sijpelen dat op dezelfde dag de tweede kamer een wetswijziging had aangenomen waardoor de vrijstelling van collegegeld voor ouderejaars werd afgeschaft. Voor Groningen betekent dit dat zo'n 6000 studenten op een of andere manier "zomaar" ergens ca. 5% van inkomen er bij moeten verdienen.

hans
boelens

Ook een aantal andere bijverschijnse- len maken zeer duidelijk dat het hier om een staaltje van grotesk wanbeleid gaat, in de lijn van dit kabinet. De wijziging werd er met ongekende haast door geramd; derhalve is de pro- cedure verre van zorgvuldig geweest. Een verhoging van het inschrijfgeld (tot f 150,=) ging niet door omdat de kamer de administratieve chaos die daarop zou volgen niet zag zitten. Immers: 25 juni was de inschrijvings- procedure reeds zover dat de meeste studenten de bescheiden al thuis had- den.

Dezelfde chaos wordt door de rechtse kamermeerderheid blijkbaar niet ver- wacht van de navordering onder oudere jaars. Want met dit navorderen wil de minister zijn maatregel effectueren. Ook wanbeleid natuurlijk. Eerst een contract aanbieden en daarna doodge- woon het mes op de keel zetten om meer los te krijgen.

Overigens was niemand, behalve de mi- nister dan, een groot voorstander van deze maatregel: de studentenvakbonden namen al in januari een zeer duidel- jk afwijzend standpunt in. Maar ook de studentendekanen en de academische raad konden niets goeds ontdekken. De dekanen schrijven de minister bijvoor- beeld dat met name de oudere jaars een zwakke financiële positie hebben, die de laatste jaren ook nog steeds slechter is geworden. Zo is o.a. het gehuwdenbudget onlangs drastisch ver- laagd. Zij verzoeken de minister dan ook de verandering van het college- geld niet door te voeren doch eerst te komen met een nieuw studie finan- cierungsstelsel.

waarom

Het enige argument vóór de maatregel was dat er ergens geld vandaan ge- haald moest worden. En zo zal dat wel zijn: als voormalig socialist zoek je de zwakste groep uit en pers je er nog wat harde gulden uit. De studen- ten worden er bepaald niet gratis aan herinnerd dat ze een zeer slecht ge- organiseerde groep zijn, die in feite nog niet het minimum aan eigenbelang kan behartigen.

De 500 gulden maatregel heeft een aan- tal neveneffecten die best wel eens zeer gewenst konden worden geacht in Den Haag: strakheid van de studie neemt toe, en vertraagd studeren en daarnaast een werkkring of een kind wordt onbetaalbaar. Een aantal studen- ten wordt in feite de uitkering in, de studie uit gedrukt.

Vanzelfsprekend maken deze dingen de TFS (tweefasenstructuur), die nog niet door de kamer is, makkelijker in

te voeren.

Maar bovenal zal het aantal studenten afnemen en dit kan aangegrepen worden voor verdere bezuinigingen.

De minister zal heus niet opperen dat ouderejaars veel minder intensief van de instellingen en faciliteiten (zo- als praktika) gebruik maken dan hun jongere collega's. Te vrezen valt dat per zoveel studenten minder er evenre- dig veel arbeidsplaatsen gaan verdwij- nen.

Dit plaatst de universiteiten in een tweeslachtige houding: zij worden van bovenaf gedwongen de zeer onredelijke navordering door te zetten, maar moe- ten anderzijds hun studentenaantal op peil houden.

beginsel

In feite wordt aldus sluipend het pro- fijt beginsel ingevoerd, terwijl dat reeds algemeen verworpen is. Dit be- ginsel gaat er vanuit dat de profi- teur van een dienst er ook voor moet betalen. Voor een algemeen nut als onderwijs is dit echter onaanvaard- baar. Immers: de draagkracht van de ouders gaat dan beslissen of je ver- der kunt leren, en niet de kwalifica- tie en motivatie. Een beurzenstelsel kan dit gedeeltelijk tegengaan, doch maakt een collegegeldheffing tegelij- kertijd absurd: vestzak-broekzak- pol- itiek, maar (in de huidige situatie) wel een gigantisch oplopende studie- schuld. En ook hier komen we weer bij de meest kwalijke kant van de huidige onderwijspolitiek: het belemmeren van de externe demokratisering, d.w.z. de toegankelijkheid van het onderwijs. Voortdurend een scheutje zorgt voor een geweldige drempel. In dit geval, het vooruitzicht van een studieschuld terwijl de economische situatie onze- ker is.

Overigens wordt het profijt beginsel altijd gehoord in verband met bejaar- den, studenten en werklozen die dan b.v. meer busgeld moeten betalen op weg naar het stempellokaal. Zelden hoor je het voorstel dat een minister zijn eigen limousine of een generaal zijn eigen f 16 moet bekostigen.

bijstand

Voor de beursstudenten komt de klap dus na het afstuderen, voor promes- se tekens over twee jaar, maar voor een groot aantal studenten komt de klap direkt. Een niet voorziene uit- gawe van f 500,= ineens - dit is slechts inflatoir te financieren, maar dan ben je nog duurder uit. Mocht het tot een boycot aktie komen dan zal die zeker een aantal gedwon-

Donderdagavond 26 juni omstreeks 21.00 uur nam de tweede kamer een wetswijziging aan, die in- houdt dat vrijstelling van colle- gegeld na vijf jaar verdwijnt (voor theologen na 4 jaar!).

Voor was rechts, tegen was links. Een verhoging van het inschrijf- geld werd een jaar uitgesteld. Zowel inschrijf- als collegegeld moeten betaald worden om über- haupt student te kunnen zijn (colleges te volgen, examens te doen, meedoen aan sport, demokra- tie, wonen).

Grote groepen studenten vinden deze gang van zaken volstrekt on- aanvaardbaar en overwegen een boycot van de 500 gulden. Over deze materie gaat bijstaand arti- kel: de haken en ogen, de absurde omstandigheden, de aktie.

De GSB roept alle studenten die voor 1976 met de studie zijn be- gonnen op om voorlopig geen kol- legegeld te betalen, mocht dit gevraagd worden.

25 augustus is er een aktieverga- dering waar de verdere lijn uit- gestippeld wordt.

gen medestanders vinden. Namelijk die- genen waarvoor de postgiro geen han- delingen meer verricht.

Per 1 juli is de norm voor een bij- standsuitkering voor een alleenstaan- de vastgesteld op f 963,= exclusief vakantiegeld en ziektekostenverzeke- ring. Dit soort normen wordt allerwe- gen als het minimum beschouwd. Welnu, de studenten worden langzamerhand zo- zeer tot uitschot gebombadeerd dat een uitkering als een promotie gezien moet worden. Dit soort promoties zou de staat handen vol geld gaan kosten en een groot verlies aan intellektue- le "investering". Echter, de minister van onderwijs heeft zijn gaatjes ge- vuld en is natuurlijk niet verantwoor- delijk voor de dijkbreuk een paar me- ter verder op.

boycot

Toen de eerste berichten over de dreigende collegegeld-katastrofe los kwamen, deden al snel de geruchten over een boycot de ronde. Veel studenten die de duizend gulden (72-74) hebben meegemaakt achtten het niet meer dan een logisch antwoord. Waarom al dat gedoe, we betalen toch gewoon niet. Een boycot van een door het parlement aangenomen wet is ech- ter voor niet-multinationals geen al- ledaagse zaak en moet eerst zeer goed overwogen worden. Maar wat als je al met de rug tegen de muur staat, als tegelijkertijd de huisvesting verloed- dert, de vooruitzichten op een behoor- lijk bestaan totaal geruineerd worden als nu al duidelijk is dat volgend jaar er weer een extra verhoging van collegegeld en/of inschrijvingsgeld komt; dan wordt gehoorzaamheid aan de parlementaire democratie in dit geval

beloond met een extra boete volgend jaar.

Voor een groot gedeelte is het politieke bedrijf ook in Nederland een gevecht om de korstjes op het bord. De studentengemeenschap heeft hier nooit zo fanatiek aan meegedaan, maar nu ze zelf geconsumeerd dreigt te worden zal ze wel moeten.

Een boycot ja of nee is dus niet zo zeer een ethische vraag, maar veeleer een tactische. Immers de "tegenstanders", de staat dus, heeft nagenoeg alle macht en behandelt de studenten bij voorkeur met willekeur en verachting. Een wet kan met terugwerkende kracht gezette handtekeningen en gemaakte afspraken waardeloos maken. De overheid kan boycottende studenten echter ook praktisch uithongeren.

Tenzij deze zich verzekeren van een massale en solidaire steun. De middelen om opstandige studenten er onder te krijgen liggen klaar en zijn klassiek: geen collegegeld betaald betekent geen college, betekent geen examenrecht en betekent geen recht om studentenvoorzieningen te gebruiken (SSH, Aclo) en betekent niet in een raad kunnen zitten, en geen student-assistent kunnen worden. Als iedereen eraan meedoet, is effectuering van dit soort regels natuurlijk onuitvoerbaar, maar dan moet er nog heel wat gebeuren.

Tot dusver is de ontevredenheid, die er wel degelijk is, niet verder gekomen dan wat verbale uitingen. De studentenvakbonden van het LOG proberen de aktie bereidheid te peilen onder de studenten. De vakantie slaat echter hard toe. In feite is de boycot aktie nog in een zeer pre-embryonaal stadium en een abortus is niet uit te sluiten. Uiteindelijk moeten de studenten zelf de aktie ter wereld laten komen. Of er nog werkelijk mogelijkheden voor georganiseerd verzet zijn zal 25 augustus moeten blijken. Dan wordt voor Groningen althans een principe besluit over een boycot genomen in een openbare aktie vergadering.

Ten tijde van die vergadering zullen ook meer juridische bijzonderheden bekend zijn (over hoe je kinderbijslag zonder kollegekaart krijgt, maar ook of procederen tegen de overheid nog zin heeft).

brief

Hopelijk kom je de 25^e ook op de aktie vergadering. Ten behoeve van de discussie hier een lijstje van voor en tegens van een boycot.

Tegen:

- 1) Het parlement heeft de wet aangenomen en dan moeten de "staatsburgers" die uitvoeren (zie boven).
2. De jongerejaars zijn er niet bij betrokken (echter, zij zijn wel toekomstige slachtoffers).
3. Beursstudenten worden voorbetaald (en met een schuld opgezadeld).
4. Talloze categorieën kunnen eigenlijk niet aan de boycot meedoen

3. De universiteiten hebben belang bij het behoud van hun studenten-aantallen en moeten het studenten-protest passief steunen.

4. Bij massale aktie wordt versplintering in categorieën en tweedeling oud - jong teniet gedaan.

(studentassistenten, raadsleden).

5. De voorbereiding is onvoldoende.

6. De minister heeft veel meer mogelijkheden om boycotters gerechtelijk te pakken dan 8 jaar geleden (door een scherpere wetgeving).

Voor:

1. Aktie is absoluut geboden, de studenten staan met de rug tegen de muur, al is het maar als signaal.

2. Een boycot zou ruime steun (dekanen, academische raad) ondervinden de studenten willen wel.

Tot dusver is er in Groningen, analoog aan andere steden, een GSB komitee tegen de f 500,- gevormd. Dit komitee is bezig met het inwinnen van allerlei informatie, het voorlichten van de studenten en het voorbereiden van de aktievergadering. Landelijk wordt gewerkt aan de juridische mogelijkheden.

Hier hebben we een brief geschreven aan alle ouderejaars met informatie en er is een affiche gemaakt (af te halen op Visserstraat 56).

En dan zijn we druk bezig met de vergadering van 25 augustus. Daar wordt door de studenten beslist wat voor aktie er gevoerd wordt.

Tot ziens.

Beter wonen

Het grote voorbeeld van kraken in Groningen is natuurlijk het RKZ. Vroeger was het Rooms Katholiek Ziekenhuis gehuisvest in een complex aan de Hereweg. Zo'n anderhalf jaar geleden verhuisde het RKZ naar een nieuw pand. Het oude complex stond toen dus leeg. Zonde. Op twee september 1979 hebben een 100 mensen het complex gekraakt. Daarmee had de grootste kraak in Nederland plaats. Nu, bijna een jaar later, zijn we eens gaan kijken hoe het er nou is. Hier een indruk van een kraakgemeenschap.

plan

Op dit moment is niet duidelijk wat er met het RKZ zal gebeuren. Dat hangt op het moment vooral af van het Rijk. Wat is de situatie? Dit en nog wat meer vroegen we aan Jan Berends, bewoner van het RKZ.

Er was eens een bestemmingsplan. In dat plan stond een weg gepland. Als die weg er zou komen, moest zo'n 80% van het RKZ plat. Gietema, de verantwoordelijke wethouder, is van alle kanten onder druk gezet. Van de ene kant door zijn ambtenaren, die vonden dat het oorspronkelijke plan maar moest worden uitgevoerd. Van de andere kant door de gemeenteraad en de Jonge Socialisten, die vonden dat het moest veranderen. Na vijf maanden was Gietema om en vond ook hij dat jongerenhuisvesting een betere bestemming is dan verkoop aan een projectontwikkelaar. Op dit moment is het nu zo, dat de stichting RKZ het complex voor f 8.000.000,- aan een projectontwikkelaar heeft verkocht, die er dure koopwoningen en kantoorruimte wil neerzetten. Alleen, de stichting zou het leeg opleveren en zolang er 200 krakers inzitten, kan je het niet leeg noemen. De stichting is dus nog steeds eigenaar.

Het verbouwen van het complex kost zes miljoen. Totale kosten dus veertien miljoen. Uitgaanden van 300 bewoners met een redelijke huur, komt de opbrengst overeen met een kapitaalslast van tien miljoen. Verschil: vier miljoen. Dat geld moet uit Den Haag komen. Daar hangt het op dit moment nog op. Stel dat het geld er komt, dan kan de weg iets omgelegd worden en blijft het grootste deel van het complex staan. In dit zo genoemde plan-Gietema moet alleen het B-gebouw weg en daar zitten toch niet zoveel kamers in.

Op dit moment zit het er wel in dat het RKZ nog minstens een jaar bewoond blijft. Jan ziet drie mogelijkheden. Ten eerste dat de huidige onduidelijke situatie nog een jaar of drie blijft bestaan. Ten tweede dat het geld uit Den Haag komt en de gemeente het complex koopt en gaat verbouwen voor jongerenhuisvesting. En ten derde, het ongunstigste geval, dat het geld niet komt en de gemeente alsnog de projectontwikkelaar zijn gang laat gaan. De stichting RKZ zal dan wel, met de nieuwe leegstandswet (zie nevenstaand artikel) in de hand, ont ruiming eisen. In dat geval zal het wel een puinhoop worden.

gemeente

't Mooiste zou natuurlijk zijn alle

muren en zo te laten staan en zelf de zaak verbouwen. De muren, het fundament, het dak, dat alles is nog best goed. Je hebt hier voldoende mankracht, het kan allemaal vrij makkelijk en goedkoop. Het zou best kunnen als de gemeente het pand koopt en als de stichting de prijs laat zakken. Het gebouw is lang niet die acht miljoen waard die de stichting vraagt. Het probleem blijft natuurlijk de bureaucratie en het kapitaal; resp. Den Haag, waar het tijden duurt voor er een beslissing valt en de stichting, die fiks winst wil maken op het pand.

organisatie

Naast de huidige situatie is ook van belang hoe het als gemeenschap loopt. Toen we hier kwamen dachten we aan dingen als Christiania (Christiania is een kazerne bij Kopenhagen, die een tien jaar terug gekraakt is. Na wat aanloop moeilijkheden zit er nu een vaste kern van een 500 man. Er vinden allerlei experimenten plaats op gebied van woonvormen, alternatieve energie en self-supporting zijn, eiger landbouw etc. R.K.).

Ik zag het echt als zoiets, een sociale gemeenschap met veel autonomie (eigen brood bakken, repareren, groente verbouwen, winkeltje). Als je de kapitalistische denkbeelden uit je geest wilt krijgen moet je het in een dergelijke structuur doen. Je ziet hier een grote groep kritische jongeren met energie, tijd en idealen. Dat leek allemaal wel goed.

Maar in het begin was het een puinhoop. Dat was in oktober. Er kwamen een paar junkies, overspannen lieden, we hebben mensen toegeleverd aan psychiatrische inrichtingen. De meeste mensen kwamen hier alleen maar voor een kamertje. Hoewel iedereen als hij hier kwam wonen, moest beloven mee te werken aan de centrale activiteiten, gebeurde dat nauwelijks. Er waren maar zo'n 40 mensen actief, de rest, een 110, woonden hier alleen maar. Er werd gestolen, er waren knokpartijen, mensen wilden hun huur niet betalen. Het was helemaal geen "progressieve groep krakers".

Pas in maart ging dat weer over. In december wilden een hoop mensen weer weg, maar in maart niet meer. Kijk, je kan dit soort dingen natuurlijk niet los zien van organisatorische problemen. Naast mij woont Karl Wasenberg, die sociologie doet. Die schrijft een rapport over "Herrschaft in RKZ". Al die dingen bepalen ook de sfeer, leiderschap, democratie. De afdelingen zijn best gezellig. Kookgroepjes, mensen komen vaak bij elkaar over de vloer om te kletsen.

roelof kramer

Een hoop mensen worden daardoor gedwongen over zichzelf na te denken. Sommigen stoppen dan met hun studie. Ze komen er achter dat ze veel beter iets anders kunnen gaan doen. Op een gegeven moment is er een introductiecommissie ingesteld. Die selecteert mensen, bepaald of ze wel of niet hier kunnen komen wonen. Daardoor is de sfeer best vooruitgegaan. Er zijn nu geen negatieve dingen meer. Nog wel passievelingen die het niet interesseert of er hondepoep in de gang ligt. Wat ook geholpen heeft is dat Gietema om is gegaan. De mensen voelen zich nou veel safer. Verder krijg je kennis op je afdeling en daardoor word je ook gemotiveerder.

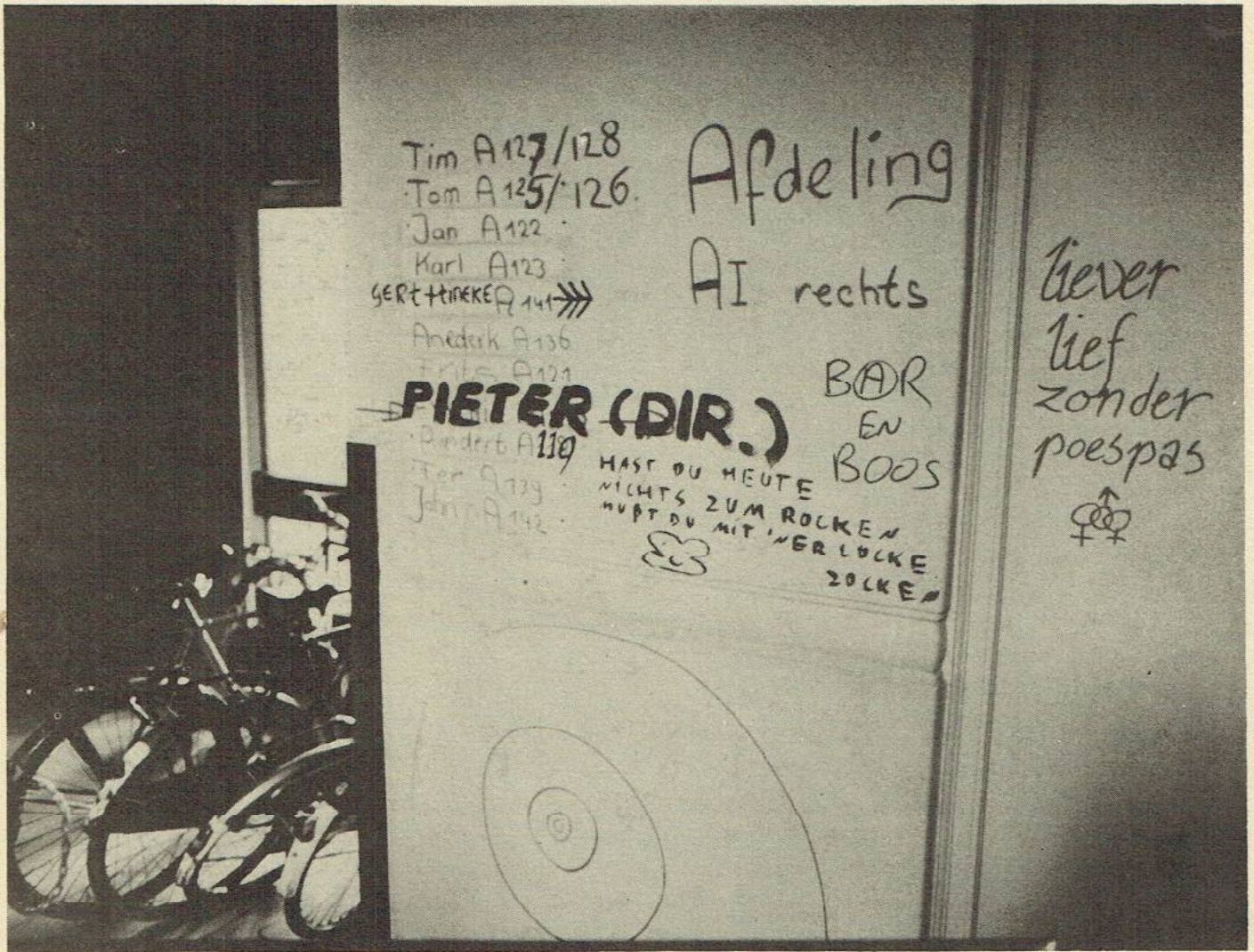
bestuur

Om de twee maanden is er een bewonersvergadering. Daar komen maar zo'n man of 50. Dat komt ook doordat beslissingen al voorgekookt waren. Dat motiveert natuurlijk niet echt. Op dit moment is de organisatie-structuur als volgt: de interne commissie (9 mensen) verzamelt de interne diensten (b.v. technische dienst, schoonmaak, bar). Dat is het centrale orgaan. Daarnaast heb je twee mensen per afdeling. Deze + twintig mensen is het bestuur. Er is om de twee maanden een verplichte bewonersvergadering en verder kunnen er bewonersvergaderingen uitgeschreven worden. Het loopt toch nog niet zo goed. Je hebt drie nivo's, individueel, afdeling en centraal. Het gat tussen centraal en afdeling is te groot. Daarom zit ik nu te werken aan een nieuwe structuur met blokken. B.v. het A-gebouw (vijf afdelingen) wordt dan een blok. Daardoor wordt het overzichtelijker voor de mensen. Ik hoop dat daardoor meer mensen actief mee gaan doen.

sociaal

We proberen ook allerlei sociale dingen van de grond te krijgen. Zo zijn er wat mensen die een huisbioscoop van de grond proberen te krijgen. Daar word je dan lid van en die draaien dan allerlei films. Andere mensen proberen hier een disco op te zetten. Er is een volleybal toernooi geweest. Tegenwoordig eten we elke donderdag met het hele RKZ. Dat is nu drie keer gebeurd; de eerste keer waren er 15 mensen, daarna 20, 40. En dan heb je de bar. Dat is een trefpunt voor zo'n 70 man, drie keer per week. Je hebt hier een enorm potentieel mensen om dingen te doen. Er zitten nu tien illegale Marokanen. Het LAKWAB (een aktiekomitee dat zich inzet voor

KRAAK

illegale gastarbeiders) had de noordelijke steungroep gevraagd er tien onder te brengen. Die kwamen toen naar ons toe. De strategie is er veel bekendheid aan te geven en via de Raak van Kerken het CDA om te krijgen. We zouden best meer kunnen doen, maar op dit moment ontbreekt de slagkracht en de eenheid nog. We hadden b.v. best met de KEI hier een tentenkamp op kunnen zetten of zo, maar het gaat gewoonweg niet.

Toch merk je nog sterk dat mensen een heleboel ideeën en denkbeelden nog steeds hebben. Dat zag je met die Marokanen. Er waren allerlei mensen die zeiden dat andere mensen het niet goed zouden vinden. Dat meisjes bang zouden worden en zo. En ook met geld en bezit. Een gemeenschappelijke kas maken, waar iedereen aan mee betaalt, dat gaat niet. En alles van waarde moet nog steeds achter slot en gren-

del. Alle afdelingen hebben een eigen slot.

Je kan je afvragen hoe dat komt. Je hebt hier zo'n 60% studenten en H.B.O.-ers, 35% mensen met een uitkering en 5% met een baan. Vrijwel iedereen is onder de dertig. Toch zie je dat allerlei gewoontes en ideeën uit de maatschappij buiten mee naar binnen worden genomen. Zoals dat bezit is bezit. Je krijgt hier een overdruk van de samenleving. Op allerlei gebied ook vergadertechnieken en zo. Zoals ik al zei, het kost tijd om al dat gif, die denkbeelden, uit je hersens te krijgen. Het kost tijd, maar het komt wel, daar ben ik van overtuigd. Na dit gesprek leidt Jan ons rond door het ziekenhuis. Veel, heel veel grafit ti op de muren, fietsen in de gang. Jan vertelt dat fietsen de manier van verplaatsing is. De afdelingen zijn in erdaad op slot.

Niet het hele gebouw is bewoond. Afgezien van de opschriften op de muren ziet het bewoonde gedeelte er goed en onderhouden uit. Het onbewoonde gedeelte daarentegen is een enorme puinhoop. Toch zou dat deel met niet al te veel inspanning tot woonruimte omgebouwd kunnen worden. Opruimen, verbouwen en klaar is kees.

Daarna komen we in de tuin, of liever één van de tuinen. Je zou hier best je eigen moestuin kunnen aanleggen. al met al zijn nog lang niet alle mogelijkheden van dit complex benut. Het zou inderdaad doodzonde zijn als het RKZ zou verdwijnen om plaats te maken voor betonnen kantoorkolossen. Nog één ding: twee september is het RKZ een jaar gekraakt. Om dat te vieren komt er een feestweek. Een foto-tentoonstelling en een heel groot feest omstreeks de tweede.

Gewoon dóén

"Jezus, politie". We keken door het raam naar buiten, en zagen twee agenten aanbellen. "Wat doet u hier", vroeg één van hen. "We wonen hier", zeiden we wat aarzelend. "Wilt u uw naam opgeven?", informeerde hij. We keken elkaar aan. "Het hoeft niet hoor". Wij opgelucht: "Dan liever niet." De agenten groetten vriendelijk, en liepen weg. Door een zijraam zagen we hoe ze overlegden met de eigenaar van het huis en daarna verdwenen. De kraak was gelukt. De groep die in het huis bleef wonen - nu 2 jaar geleden - zit er nog, inmiddels in goede verstandhouding met de eigenaar. De samenstelling van die groep veranderde wel aanzienlijk: samen kraken is één ding, samen wonen is heel iets anders.

sjerp zeldenrust

Kraken is in de late jaren zeventig gemeengoed geworden. Zoals met meer aardige activiteiten het geval is kwam het kraken rond 1970 op, onder andere gestimuleerd door Kabouter, om daarna weer uit de aandacht te verdwijnen. Toen enkele jaren geleden de behoefte aan woningen voor jonge mensen de pan uit rees, en het traditionele, op gezinnetjes gerichte huisvestingsbeleid faalde in die belofte te voorzien, ging er iets mis. Daarbij kwam de fantastische stijging van de prijzen van grond en huizen, die onroerend goed tot speculatie-objekt maakte. Snelle koop en verkoop werd een doel op zich, elke huur die normale bewoners kunnen betalen viel bij de winst die kon worden gereali-

seerd in het niet - erger nog, onbewoonde huizen werden aanzienlijk meer waard dan bewoonde. De tegenstelling tussen leegstand en woningnood gaf een sterke impuls aan het kraken. Enkele spektakelstukken - Groote Keyser, Vondelstraat - brachten het op de voorpagina's, met 30 april werd het wereldnieuws ("les krakers" schreven Franse kranten). De gevestigde orde bezag deze aantasting van het recht van willekeur van eigenaren niet met instemming. Na het eerste kraakgolfje van rond 1970 werd door het kabinet Den Uyl, een anti-kraakwet ingediend en door de tweede kamer aanvaard. Met deze wet werden juridische "mazen" gedicht, waarmee het kraken onmogelijk wou worden gemaakt. Pas door het verschijnen van een klemmend rapport van de Raad van Kerken werd de meeste politici en de publieke opinie duidelijk dat het kraken geen activiteit van verslaafden en (andere?) onmaatschappelijke lieden was, maar een praktisch antwoord op een schandelijk maatschappelijk tekort. De behandeling van de anti-kraakwet in de eerste kamer werd onder deze druk opgeschort. De Partij van de Arbeid kwam met een leegstandswet, die kraken net zo goed onmogelijk zou maken, maar de gemeentes in staat zou moeten stellen eenvoudiger leegstaande panden te vorderen als woonruimte. De regering - Van Agt stede daarna iets dergelijks voor, maar met minder vorderingsmogelijkheden. De PvdA-leegstandswet is een schitterend voorbeeld van cosmetische politiek - het kraken wordt de nek omgedraaid, maar deze lelijke maatregel

wordt onzichtbaar verpakt in de vereenvoudigde vorderingsprocedure. De huidige regering nam deze benadering dan ook dankbaar over. De vordering zal ook in de toekomst schromelijk tekortschieten; de gemeentes zijn niet *verplicht* te vorderen - daarmee vallen gemeentes met rechtse meerderheden af -, er zijn een aantal irritante beperkingen (terwijl er vooral *dure* huizen leegstaan mogen deze niet worden gevorderd), de procedure blijft te langdurig en *als* er gevorderd wordt is het nog afwachten of de woonruimte wordt toegewezen aan diegenen die haar het meeste nodig hebben.

De OGB doet sinds een paar jaar mee aan kraakacties, nadat meer traditionele middelen als het kamerburo, huisvestingsdemonstraties en kampeer manifestaties op de Grote Markt onvoldoende resultaat opleverden. Ze stond, met PSP en jongerencentrum VERA aan de wieg van de Kraak Organisatie Groningen (KOG). De KOG is inmiddels een zelfstandige groep geworden; daarnaast bestaat de Praktische Kraakgroep (PKG) die het minder dan de KOG om de politiek, en meer om het kraken op zich is begonnen. De PKG krijgt zelfs subsidie van de gemeente, en verdeelt onder andere - als een soort alternatieve woningbouwvereniging - tijdelijk leegstaande panden, die ze dus later weer moet inleveren.

Hoewel talloze grotere en kleinere panden werden gekraakt is het Groninger Kraakwezen vooral in de bekendheid gekomen door enkele meer spektakulaire verrichtingen, als het in bezet nemen van het voormalig Rooms Katholiek Ziekenhuis (zie elders in dit nummer), waar ver over de honderd woningzoekenden onderdak vonden.

Nu met het arriveren van nieuwe eerste jaars van diverse akademies, scholen en de universiteit de woningnood een nieuw hoogtepunt bereikt, hebben een groot aantal organisaties, waaronder de GSB, het initiatief genomen tot een grote kraakactie. Zaterdag 16 augustus kunnen belangstellenden zich inschrijven voor een *kraakdoegroep*, de maandag daarop is een informatiedag, waar aspirant-krakers worden opgedeeld in groepjes onder begeleiding van twee kundige begeleiders.

Na grondige voorbereiding kan vervolgens worden gekraakt. Maar voor je je enthousiast aanmeldt: bedenk dat kraken geen makkelijke manier van onderdak krijgen is. Je loopt risico's - politie, knokploegen -, misschien moet je er snel weer uit, en in alle gevallen kost kraken erg veel tijd en energie. Er worden dus *serieuze* krakers gevraagd.

Kraken is een manier om nu iets aan woningnood te doen, en het brengt aan het licht dat in deze maatschappij eigendom belangrijker is dan de behoeftes van mensen, en dwingt de overheid tot een beleid dat aan die situatie iets verandert.

Als je mee wilt doen: succes!

KEI- 19 AUGUSTUS HUISVESTINGSDAG

11.00 **doegroepen**
HIER & DAAR

14.00 **kamerstrooptocht**
BROERPLEIN

17.00 **demonstratie**
BROERPLEIN

21.00 **manifestatie**
TEHUIS

Links & toch leuk

Bekend is het knagende gevoel dat iets mist dat er wel had moeten zijn. Minstens zo bekend is het middel waarmee het grote onbehagen wordt bestreden: de boeken worden desolaat dichtgeslagen en het onbenoembare wordt verdronken in een der poelen des verderfs die deze stad rijk is. Of, wat erger is, men reist af naar Poena.

Er valt immers slechts te kiezen tussen de gezelligheidsverenigingen aan de ene kant, waarvan de twee grootste elkaar in beschamende onbenulligheid trachten te overtreffen, en de studentenvakbonden aan de andere, die weliswaar nuttig werk verzetten, maar niet bedoeld zijn als ontmoetingscentrum voor sociaal gedepriiveerde studenten en dus ook niet zo functioneren. Zonder in de befaamde wasmiddelretori-

ca ('maar dan is er nu...') te willen vervallen kan toch wel verklapt worden, dat er een vereniging is die een soort Derde Weg probeert te bieden. Niet vlees noch vis, maar vlees én vis. Links & toch leuk.

De NCSV in Groningen is een afdeling van de gelijknamige landelijke vereniging. Deze is in de vorige eeuw opgericht en al na een paar jaar begonnen met het organiseren van zomerkampen

fokke fernhout

voor middelbare scholieren met het nobele doel onder hen het evangelie te verkondigen. Na altijd al in vergelijking met de kerken en de confessionele partijen een progressief standpunt te hebben ingenomen, koos de NCSV tien jaar geleden voor het socialisme, waardoor een verband werd gelegd tussen politieke reflectie en theologische bezinning. De zomerkampen bestaan nog steeds en genieten zelfs een zekere faam, niet in de laatste plaats dankzij de verontwaardigde artikelen in de Telegraaf enige jaren geleden. Van deze landelijke vereniging is de afdeling Groningen onafhankelijk; wel wordt er geprobeerd de activiteiten zoveel mogelijk te laten aansluiten bij wat de vereniging als geheel bezig houdt.

De hierboven geclaimde 'Aufhebung' van de dialektische relatie tussen gezelligheidsverenigingen en studentenvakbonden probeert de NCSV gestalte te geven door zowel scholingsgroepen en, in landelijk verband, conferenties te organiseren, als eens in de twee weken gezamenlijk te eten en zo nu en dan op weekend te gaan. Er zijn plannen dit jaar ook een wekelijkse kroegavond op te zetten, maar omdat we niet over een eigen ruimte beschikken -meestal zitten we op Agiana- zullen er eerst nog harde onderhandelingen moeten worden gevoerd voor het zover is.

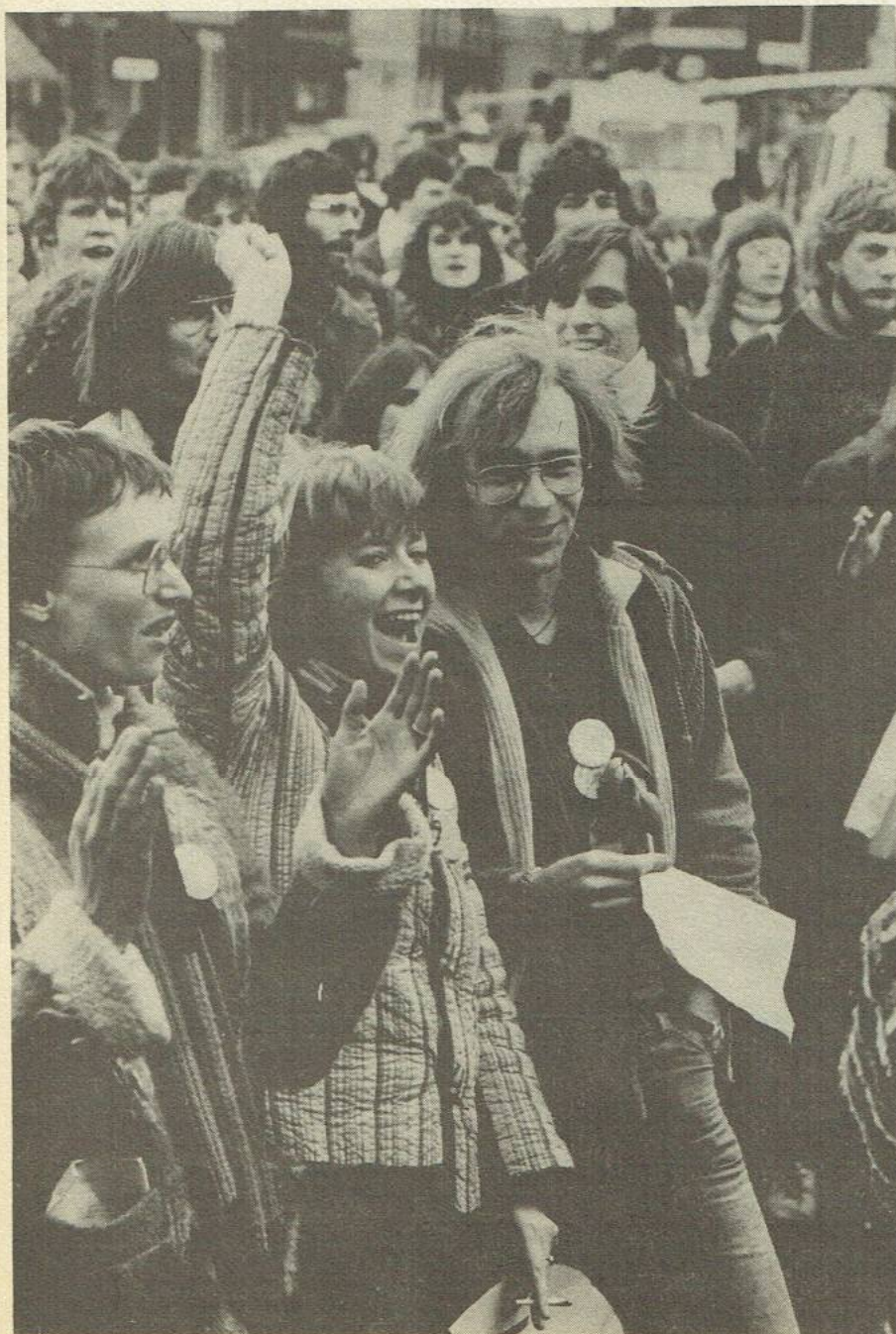
Vooralsnog zijn er voor het komend jaar drie scholingsgroepen gepland: Vrede & anti-militarisme, Literatuur & ideologiekritiek, Wetenschap & Samenleving. Wat er precies in die groepen gaat gebeuren zal voor een groot deel afhangen van de voorkeur van de deelnemers. Ook is er een scholierengroep, waarin middelbare scholieren (waarvan de meeste 's zomers een kamp hebben gedaan) zich met enkele studenten bezig houden met onderwerpen die hun belangstelling hebben. Overigens is er altijd ruimte bij voldoende deelneming andere scholingsgroepen te starten.

Uit het bovenstaande blijkt overigens wel dat de NCSV niet de bedoeling heeft het lidmaatschap van een studentenvakbond overbodig te maken. Mocht die indruk gewekt zijn, dan hopen wij die door de uitdrukkelijke verzekering van het tegendeel weggenomen te hebben.

Voor belangstellenden enige belangrijke data:

22 september: film- en startavond op Agiana, Mauritsstraat 15;
26-27-28 september: kennismakingsweekend in Uitwellingerga.

Voor verdere informatie kun je terecht bij: Hermieke Kuiper, Rabenhauptstraat 57, 264502 en Fokke Fernhout, Visserstraat 51B.

Kort

Kaderseminar.

29, 30 en 31 augustus vindt het landelijke kader seminar (LKS) plaats. Dit heugelijke gebeuren betekent ieder jaar de start van de landelijke studenten-politiek. Deze keer zullen besproken worden uiteraard de situatie rondom de tweefasenstructuur, WWO's, BUOZ etc. Waar het LKS is, is nog niet zeker, vermoelijk Wageningen Opgave Visserstraat 56. Tot uiterlijk woensdag 26 augustus bij Peer of Lolke.

Seminar.

Voorafgaande aan het LKS vindt het GSB-seminar plaats op 26 en 27 augustus in het Filosofisch Instituut, Kraneweg 74. Seminarmap af te halen 25 augustus, Visserstraat 56.

ALV.

Aansluitend op het seminar en LKS vindt de Algemene Leden Vergadering (ALV) van de GSB plaats, op 23 september, 19.30 uur. De ALV is het hoogste orgaan van de GSB. Op deze ALV zal het nieuwe bestuur haar beleidsplan presenteren en moet het nieuwe bestuur verkozen worden. Plaats: Filosofisch Instituut.

Beleidsraad.

De eerste Beleidsraad vindt plaats op MAANDAG 1 september, Filosofisch Instituut, 20.00 uur. Verplicht verzoek aan vertegenwoordigers uit de groepen aanwezig te zijn.

Studentenassistenteenheden.

"Ons" CvB wil alsnog zo'n 20% van de SAE's in Groningen wegwerken bij die fakulteiten die boven hun budget uitkomen. De GSB houdt de zaak in de gaten; het bestuur zal in overleg met de nieuwe U-raadsfractie eventueel actie gaan ondernemen.

Abonnement.

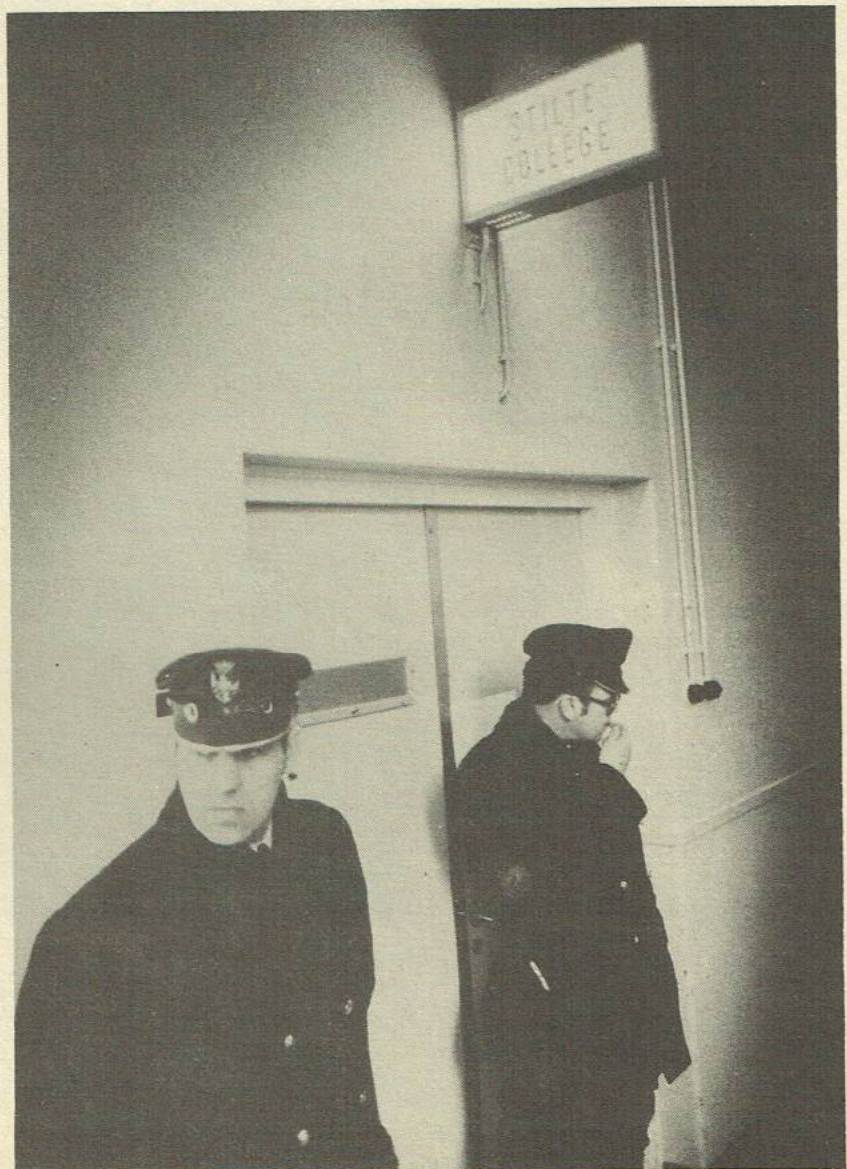
De GSB-leden worden verzocht hun abonnementsgeld à f 25,- (huisgenoten f 15,-) over te maken. Iedereen krijgt binnenkort de acceptgirokaart thuis gestuurd.

Gsb-doegroepen

De GSB verzorgt in de KEI een tiental doegroepen; ondermeer: kraken, huisvesting, 'maak je eigen vakbondsblad', Oost-Europa, ontwikkelingssamenwerking links in je studie, GSBkoor Voorwaarts dienstweigeren, regionale politiek. opgave op doegroepenmarkt.

25 aug. f 500,- actie

Zoals bekend heeft minister Pais kort geleden het plan ontworpen 6^e-jaars studenten en ouder eveneens kollegegeld te laten gaan betalen. Nu is het betalen van kollegegeld altijd al een omstrede zaak geweest (profijitbegin- sel), Pais doet er nu nog een schepje bovenop. Begin juli is in Groningen een voorlopig GSB aktiekomitee opgericht. Alle ouderejaars in Groningen krijgen één dezer dagen een oproep voor een aktie-vergadering in de bus. Deze wordt gehouden maandag 25 augustus, 14.00 uur, in het Academiegebouw

De laatste restjes

Honderden wetenschappers van over de hele wereld, onder wie beroemdheden als Naumann, Gutman, Chomsky, Marcuse, Sartre, Spock, Labov, Foucault en Barthes. Tientallen schrijvers, waaronder Aragon, Butor, Peter Weiss, René Char, Dario Fo. Musici waaronder Xenakis en Cage. Een aantal Parijse advocaten. Allen hebben met klem geprotesteerd tegen de dreigende ontmanteling van de Parijse Universiteit Vincennes Paris VIII. Tienduizenden studenten deden hetzelfde.

jan wentzel

Dit is de tekst die zij signeerden: "Het experimentele centrum van Vincennes, geopend in 1969, is in tien jaar één der belangrijkste universiteiten geworden, zowel door haar grote aantal studenten als door de arbeid die er wordt verricht, en heeft een bekendheid gekregen die onze grenzen passeert.

Ondanks allerlei problemen heeft de Universiteit van Paris 8 tot op de dag van vandaag de essentie van haar originaliteit weten te bewaren, door haar acceptatie van de werkende bevolking, haar pedagogische methoden, de onderwijsstof en de richtingen van haar onderzoek. De Universiteit van Paris 8 is een onderdeel van het nationale en internationale erfgoed: niemand kan en mag accepteren dat deze Universiteit zou verdwijnen onder het voorwendsel van haar verhuizing naar een klein terrein (2 hectare) die in werkelijkheid zou uitlopen op haar ontmanteling.

De ondertekenaars bevestigen dat ze iedereen die op de Universiteit van Paris 8 werkt steunen: studenten, onderwijskrachten, personeel, bij elkaar meer dan 30.000 personen. Ze vragen de verantwoordelijke autoriteiten dringend om hun betrokkenheid bij de voortzetting te eerbiedigen door te kiezen voor overleg met de betrokkenen, en wel zó dat de actie en de uitstraling van deze Universiteit in hun geheel gehandhaafd worden."

In een artikel in de Groninger U.K. in 1979 werden een aantal van de merites van "Vincennes" onder de aandacht van het Nederlandse lezerspubliek gebracht. Ik ben een paar maal in Vincennes wezen kijken en heb er stiekem een paar colleges bijgewoond. Diep onder de indruk en dolenthousiast keerde ik iedere keer huiswaarts. Dat was nu de Universiteit waarvan ik op het VWO gedroomd had: een centrum dat met beide benen middenin de maatschappij staat, waar studenten en docenten samen op zoek zijn naar wegen tot een gelukkiger samenleving. Een centrum waar de wil om te leren en creativiteit elkaar aanvullen in een sfeer van vrijheid en individueel initiatief, persoonlijke verantwoordelijkheid.

Hoe haalde, bij Toutatis, de Franse minister van onderwijs mevrouw A. Saunier Saite het in haar hoofd om het sein tot de ontmanteling van Vincennes te geven? Eerst een stukje geschiedenis.

betekenis

In mei '68 werd "Vincennes" geboren. Ze was het tot werkelijkheid geworden symbool van de ervaringen, verkregen

door de strijd van studenten en een groot deel van het lager betaalde volk voor een ander onderwijs. De volgende verlangens werden werkelijkheid: de mogelijkheid voor iedereen om te studeren voor iedereen die langer dan drie jaar heeft gewerkt tegen betaling of een kind tot zijn derde heeft grootgebracht, en geen toelatingsdiploma heeft. Voor anderen bestaat er een pedagogische toelatingstest. In schrijvingsrechten zonder de in Frankrijk te doen gebruikelijke beperkingen voor buitenlanders.

Vincennes staat open voor het buiten-universitaire leven. Ze stort zich er middenin door het toestaan van het laten organiseren van allerlei -ook politieke- colloquia, debatten en allerlei creativiteiten, wat in Frankrijk helaas iets unieks mag heten.

Vincennes heeft ondanks moeilijke momenten haar inspirerende experimenten steeds weten voort te zetten. Een belangrijk doel hierbij is het voortzetten van deze experimenten onder eigen beheer. Hoofdstuk 5 van haar studiegids bevat o.a. de volgende richtlijnen:

vrijheid

Om het democratische leven op de Universiteit te verdedigen zetten de verkozenen zich in om het democratisch functioneren van de Universiteitsraad tegen iedere autoritaire interventie van de regering te verdedigen. Daarom verzetten zij zich tegen iedere regeringsingreep, of die nu de samenstelling van de Raad betreft, de structuren van de Universiteit of het beheer ervan, zoals er een aantal zijn gedaan in Compiègne, Aix, Lyon, enz. Daarom moeten ze instaan voor de deelname van de Universiteit aan de nationale actie voor de verdediging van het democratisch functioneren van de instituten voor hoger onderwijs. In de Universitaire ruimten moeten ze hun verantwoordelijkheden van arbeiders, jeugdigen, intellectuelen en burgers nakomen."

Deze regels stoten de Staat fors tegen het centraliserende been. Vincennes is een progressieve Universiteit. Ze loopt niet aan de leiband van de Franse maatschappij. De verworvenheden van Vincennes worden al jaren aangetast. Er staat een krachtproef voor de deur. De maat is vol voor de "Vincennois". Zij spreken over het "dictaat van "Douce Alice", de onderwijsminister.

Ik kan het niet nalaten de argumenten voor de verhuizing even aan te halen: 1) Argument "ecologico-chiraquien" (Chirac: de Parijse burgemeester): De Universiteit van Vincennes bezet een

belangrijk gedeelte van het park van Vincennes. Het park moet teruggegeven worden aan de Parijzenaars (sic: de lage universiteitsgebouwen beslaan maximaal één zestigste deel van het bos, dat wemelt van de autowegen).

2) Argument "ecologico-Dierenvrienden", hét argument van de onderwijsminister. De dieren van het aangrenzende dierenpark lijden onder ruimtegebrek. De zoo moet uitgebreid worden.

3) Pseudo-veiligheidsargument: de gebouwen bevinden zich in een slechte staat. (Staat?)

Conclusie:

:Laten we de 33.000 studenten en personeelsleden vanuit het park naar nieuw te bouwen lokalen in het betondorp St. Denis verplaatsen. Maar de ruimte is er echter bijna half zo groot en de bouw van een nieuwe Universiteit kost miljarden meer dan de restauratie van de oude...

De eerste slag in de ontmantelingsrace heeft de minister al verloren. Vincennes heeft geweigerd om een van staatswege opgelegd strenger selectiebeleid toe te passen. (Volgens "La Tribune Socialiste" zou zij gezegd hebben: "Er zitten teveel vlooien op de Universiteit". Het Franse woord voor vlo betekent ook "donkerbruin"..)

Verder verzetten de Vincennois zich tegen de pogingen om titelloos personeel het werk te ontnemen, alsmede tegen het verwijderen van sociale faculteiten als het restaurant, de crèche, de bewaarschool, de sportafdeling enz. In St. Denis is niet in deze zaken voorzien.

Door een aantal advocaten is een proces tegen de ontmanteling begonnen.

Vincennes stelt door haar inrichting, sfeer en mogelijkheden een fundamentele vraag: Moeten handarbeid en intellectuele arbeid gescheiden blijven? Door haar nadruk op het recht op het recht op Hoger Onderwijs voor iedereen geeft ze er een ontkennend antwoord op. Hóe het moet, wordt nog steeds onderzocht, en is ook sterk van buitenuniversitaire factoren afhankelijk. 65% Van de studenten heeft een baan naast de studie. 38% Heeft geen VWO-diploma. Er zijn veel oudere studenten. Colleges vinden plaats van 8 uur s'ochtends tot 11 uur s'avonds, ook op zaterdag.

Het contact tussen de studenten en docenten is gebaseerd op de dialoog, het waarderden van individuele ervaringen en initiatieven, zonder echter groepswerk uit te bannen. Dat dit geen holle frasen zijn ervoer ik in een aantal colleges.

BASTILLE

onderzoek

Ook het onderzoek is op een experimentele leest geschoeid. Het is opgedeeld in dertien sectoren. Iedere sector kent een aantal onderzoeksteams met verschillende disciplines. Deze staan niet alleen voor het wetenschappelijk gevorderd personeel open, maar ook voor alle studenten vanaf hun intrede in de Universiteit. Een communicatiecommissie begeleidt uitgaven, films en colloquia. Binnen iedere onderzoekssector draagt men zelf de verantwoording, financieel en wetenschappelijk. Actuele wereldproblemen worden zo mogelijk in het onderzoek meebetrokken.

Er bestaan er een sector die de problemen van het imperialisme en kapitalisme bestudeert, en een sector volkscultuur. Vrouwenstudies; de strijd rond de kernenergie; sociale weerbaarheid en veel andere conventionele studie-objekten.

mijn ervaring

De drie maal dat ik in "Paris 8" geweest ben, heb ik een aantal prachtige ervaringen opgedaan. Er bestaat dus toch een Universiteit waarop de mensen zich voor een groot deel thuis voelen. Het "Je veux apprendre (Ik wil leren)" is er meer dan een kreet. De collegezalen zijn er klein. In de colleges die ik bijwoonde werd flink gediscussieerd door een erg groot deel van de groep. Zowel studenten als docenten stuurden het gesprek. Dat gold ook voor de vrouwen. De afstand tussen docenten en studenten was klein. Misschien komt dit mede doordat de gemiddelde leeftijd van de

studenten er hoger is dan op andere Universiteiten.

Vincennes ademt een bruisende atmosfeer. Voor de ingangspoort bevindt zich een markt met rokende houtoventjes, etenskraampjes, stalletjes met interessante boeken en krantjes, kleren, platen, enz. Op de campus staan informatiestands. In de gebouwen hangen honderden affiches met aankondigingen op politiek, sociaal en cultureel gebied. Door de artistieke afdelingen worden veel activiteiten georganiseerd. De wanden wemelen van spreuken, gedichten en gedachten. Hier en daar zijn ze van surrealistische schilderijen voorzien. De studentenbevolking is zeer internationaal. Maatschappij en Universiteit doordringen elkaar.

Wat een verschil met de Sorbonne! Daar overheersen de volgzame gezelligheidsstudent en de gedreven blokker. Je voelt je er veel meer teruggeworpen op je instituut, verloren in de lange hoge gangen met hun schaarse vensters, vervreemd van de buitenwereld en geïsoleerd van je medestudenten. De Sorbonne is donker en gesloten. Vincennes is licht, vol grote vensters, overzichtelijk en fraai gesitueerd tussen de bomen van een groot groen park. De campus en het restaurant nodigen uit tot napraten. De wandplakkaten en info-stands nodigen tot discussie. In de Sorbonne kom je enkel voor je studie.

uw ervaring

Deze zomer, vanaf half juni tot in oktober wordt er in Vincennes een zomeruniversiteit gehouden. Zodoende blijven de gebouwen nog even (?) tegen de

dreigende sloop gevrijwaard. De organisatie staat in dienst van het behoud van Vincennes "in Vincennes". De zomeruniversiteit zal zich op een vijftal "assen" richten:

- 1) Het vormen van ontmoetings- en informatiegroepen
- 2) Forums, debatten, colloquia en seminars
- 3) Kunst, handvaardigheden, film, audio-visualia
- 4) Actuele acties
- 5) Een non-stop-festival (exposities, performances, sport, muziek, theater, mime, etc.)

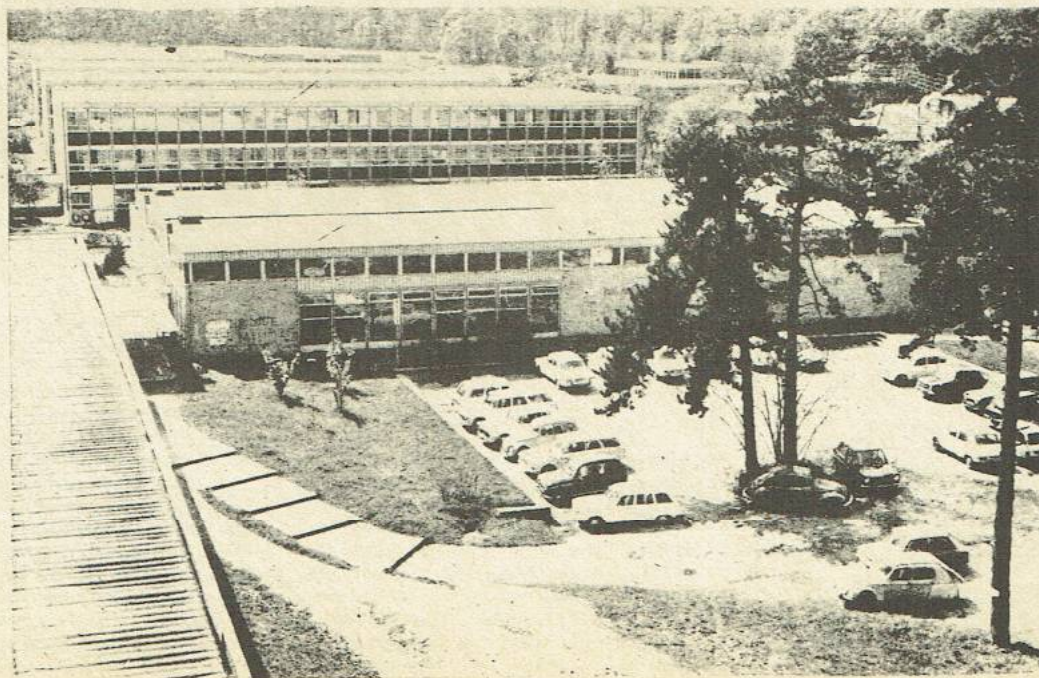
De deelname zal gratis zijn, hoewel financiële steun zeer welkom is. Iedereen is welkom. De vormen van de activiteiten staan open voor het initiatief en de voorstellen van de deelnemers: onderwijskrachten, studenten, kunstenaars, enz. enz.

Adres:

Collectif pour l'Université d'été
Université Paris 8 Vincennes Cédex 12
tel.: 374-12-50 poste 219
salle C117

Kom je niet, schrijf dan op z'n minst een kaartje aan "Monsieur le Président; Palais de l'Elysées; 55/57 rue du Fbg. de St. Honoré; Paris 08; Frankrijk". Als bijschrift stel ik voor: "Pour que Vincennes vive, je, soussigné(e) m'oppose au "Transfert-démantèlement" de l'Université Paris 8 et demande son maintien sur son site actuel". Er hoeft geen postzegel op, want post aan de president mag ongefrankeerd gepost worden.

Wat rest mij over dan te hopen dat Vincennes "staan" blijft?

Happy end

Korte inhoud van het voorafgaande. Dramatis personae:

1. Hans heeft sinds kort iets wat lijkt op een verhouding met
2. Annet, deze heeft een op zijn einde lopende relatie met een oude schoolliefde in Utrecht, Piet.
3. Simon, goede vriend van Hans, die al enige tijd een relatie heeft met
4. Marja, die de verpleegstersopleiding volgt.

De relatie Hans-Annet is problematisch. Annet heeft noch emotioneel noch praktisch met Piet gebroken, en Hans vraagt zich in gemoede af of ze niet gewoon ook iemand in Groningen wou. Ook die tussen Marja en Simon is niet geweldig, ook al omdat Simon een laat-naar-bed,-laat-op-type is.

De vorige aflevering eindigde op het moment dat Hans Marja heeft geholpen en zij hem vraagt of Simon van haar houdt of van haar geld.

hilbert koops

"Ik weet het niet", zegt Hans, want hoewel hij het niet zeker weet, heeft hij wel een aardig idee. Hij is er behoorlijk van overtuigd dat haar financiële positie voor Simon belangrijk is. "Misschien wel, maar aan de andere kant zijn er zoveel mensen die meer poen hebben dan een student, dat het op zijn minst wel iets met jouw charme te maken moet hebben, dacht je ook niet?" "Ja", glimlacht ze, "maar ik loop er nu al tijden over te piekeren. Ik hou best wel van hem." Marja vertelt dat ze tot dan toe alleen maar slechte ervaringen met jongens heeft gehad, aan de drank, ontrouw, onverschillig, haar eigenlijk maar dom vindend. Tot ze Simon tegen kwam geloofde ze niet meer zo in jongens. Maar toen kwam Simon, daar kon ze ongecompliceerd lol mee hebben. Ondertussen maakt Hans af en toe sympathiserende geluidjes en zit te denken "g.v.d. alsof ik nog niet genoeg problemen met mezelf heb, krijg ik de hare er ook nog bij". Maar ondertussen luistert hij toch naar haar en denkt eraan dat Annet ook nog wel eens bij Piet in bed kruipt en Simon ook niet honderd procent monogaam is. Ze praten nog een hele tijd over problemen in het algemeen en hun relaties in het bijzonder. Hans heeft ook al zijn problemen uit de doeken gedaan. Plotseling schrikt Marja op, "Jezus, het moet al twee uur zijn." "Half drie om precies te zijn". "Godver, nou dan ben ik morgen maar ziek." En verder gaat het gesprek en dichter kruipen ze naar elkaar toe. Tot ze plotseling in elkaars armen... en, ach nee, de rest kunt U zelf wel raden.

Als Hans woensdag, in het begin van de middag, Marja's deur achter zich dicht trekt, bedenkt ie zich opeens dat het woensdag is. En dat er dus bij Simon gegeten moet worden. Mees-

tal verheugt hij zich erop, maar niet dit keer. En hij zal het ook nog aan Annet moeten vertellen. Zijn humeur is in overeenstemming met het weer, dat echt Hollands is, beroerd.

Om een uur of zes is hij bij Simon en tot zijn verrassing treft hij daar ook Marja aan. Hij gaat wat ongemakkelijk zitten en schenkt zeer langzaam zijn bier in zijn glas en gaat vervolgens uitgebreid een shaggy draaien. Als hij opkijkt, kijkt hij recht in het spotlachende gezicht van Simon. "Maak je niet ongerust", zegt die, "Marja heeft alles al verteld. En ach, ik vind het niet leuk, maar het is gebeurd. Laat ons er tonnen zand op storten."

Dit lucht Hans behoorlijk op. En de rest van avond verloopt volgens de normale lijnen.

We slaan enkele dagen over. Het is nu zondagavond. Sinds de afgelopen dinsdag heeft Hans Annet niet meer gezien. Maar vanmiddag belde ze van haar ouders af op, dat ze die avond bij hem langs zou komen. Daar zit hij nu op te wachten, in zijn stoel, sigaretje, pilsje, boekje, muziekje, kortom het heetje. Dat bedenkt ie zich op dat moment ook. Alleen zijn is best prettig. Geen gezeur aan je kop. Doen waar je zin in hebt. Geen vaste banden. En, zo bedenkt ie, zeker niet met Annet. Zo langzamerhand heeft ie wel door dat het haar minder om hem te doen is, als wel om het hebben van een vriendje in Groningen. Iemand waar ze steun en warmte bij kan vinden als ze niet bij die pief uit Utrecht is. En om zelf ook vreemd te gaan.

Dit alles heeft ie voor zichzelf op een rijtje gezet en hij is vastbesloten dit aan Annet te zeggen en met haar te breken. Ze kunnen natuurlijk goede vrienden blijven, maar iets opbouwen, nee.

De bel, daar zal ze zijn. Hij gaat open doen. Hij heeft de deur nog maar half open of ze hangt al huilend om zijn hals. "Eindelijk, ik heb je zo gemist." En verder gaat het huilen. Hans wordt al wat minder zeker van zijn besluit. Ze gaan naar zijn kamer op het bed zitten. Hij schenkt haar een stevige borrel en neemt er zelf ook maar een. "Wat is er", vraagt hij. "Ik heb je zo gemist", zegt ze en probeert met huilen op te houden. En dan komt het hele verhaal. Piet heeft definitief met haar gebroken, hij wil er ook nooit meer zien, hij vindt haar eigenlijk maar een zeurkous. "Kun je je dat voorstellen?" "Nee",

zegt Hans, terwijl ie ja denkt. Dat was zaterdagavond. Op weg van Piet naar de trein was se een andere schoolvriend tegengekomen en daarbij blijven slapen en nu schaat ze zich zo. "Ach", zegt Hans, "ik ben met Marja naar bed geweest dus..." wat dat betreft staan we quitte, had ie willen zeggen maar daarvoor krijgt hij de kans niet. Annet is opeens heel boos. Met een "Wat?! Klootzak" onder-

breekt ze hem om vervolgens hem in tamelijk krasse taal duidelijk te maken dat ze dat niet pikt. Als ze uitge-raasd is, begint ze weer te huilen. Hans wil een arm om haar heen leggen. Ze stoot hem van zich af, pakt haar jas en vertrekt.

Hans blijft wat verslagen achter. "Kut", zegt ie en slaat zijn borrel in één teug achterover. Maar dan bedenkt ie dat dit helemaal niet zo'n ongunstige wending is en slaat, met een aanmerkelijk opgewekter gezicht Annet's borrel achterover.

Maandagochtend belt Annet Hans op. Ze heeft spijt van gisteravond, maar ze was wat in de war, zoals hij wel begrijpt. Ze spreken af voor die avond in de Sphynx.

Maandagavond is whiskey-avond in de Sphynx. Hans en Annet zitten achter grote bellen malt en praten. Ze hebben heel wat te bepraten. Annet was zo overstuur omdat Piet het nu definitief heeft uitgemaakt. En toen Hans vertelde dat hij met Marja naar bed geweest is, wist ze het helemaal niet meer. Hans is zijn goede voornemens van de vorige avond alweer vergeten en ze besluiten er samen wat van te maken. "Althans dat te proberen", voegt Hans eraan toe.

Simon en Marja komen binnen. Ze komen bij Hans en Annet zitten. Na enige kout over de ditjes en de kalfjes komt het gesprek op hét topic van de moderne mens, relaties en -problemen. Het blijkt een onderwerp te zijn waar ze uren over kunnen praten. Alleen Hans zit er van te balen. Hij had liever met Annet verder gepraat en zij hangt ook veel te veel aan Simon's lippen. Hij giet zijn whiskey in hoog tempo door het keelgat en zijn goede voornemens van de vorige avond nemen weer vastere vormen aan.

Het gesprek gaat nu voornamelijk tussen Simon en Annet. Kan vreemdgaan wel of niet, moet je gaan samenwonen, de meningen verschillen en de discussie is pittig. Om een uur of elf vertrekt Marja, Simon blijft nog wat. Het gesprek tussen Simon en Annet gaat verder. Hans zit zich steeds meer op te vreten. Op een gegeven moment zegt hij tegen Annet: "Ik ga, ga je mee?" "Nee", antwoordt ze, "ik zit hier uitstekend". Hans zegt, vol gekwetste trots: "O.k., o.k., ik merk het al, de groetjes", en vertrekt, half en half hopen dat Annet hem na komt.

Dat doet ze niet, integendeel, ze gaat nog twee consumpties ophalen. Boos, gekwetst, maar ook wel opgelucht stapt Hans op zijn fiets en gaat naar huis. Simon en Annet zetten hun discussie voort. Langzaam maar zeker raakt Annet mede dankzij de drank ervan overtuigd dat Simon best een aardige vent is. En met Hans wordt het toch niets. Dus dan Simon maar. Om één uur als de kroeg sluit, vraagt Simon of ze nog even met hem meegaat om de discussie voort te zetten. Dat doet ze.

SERIAL

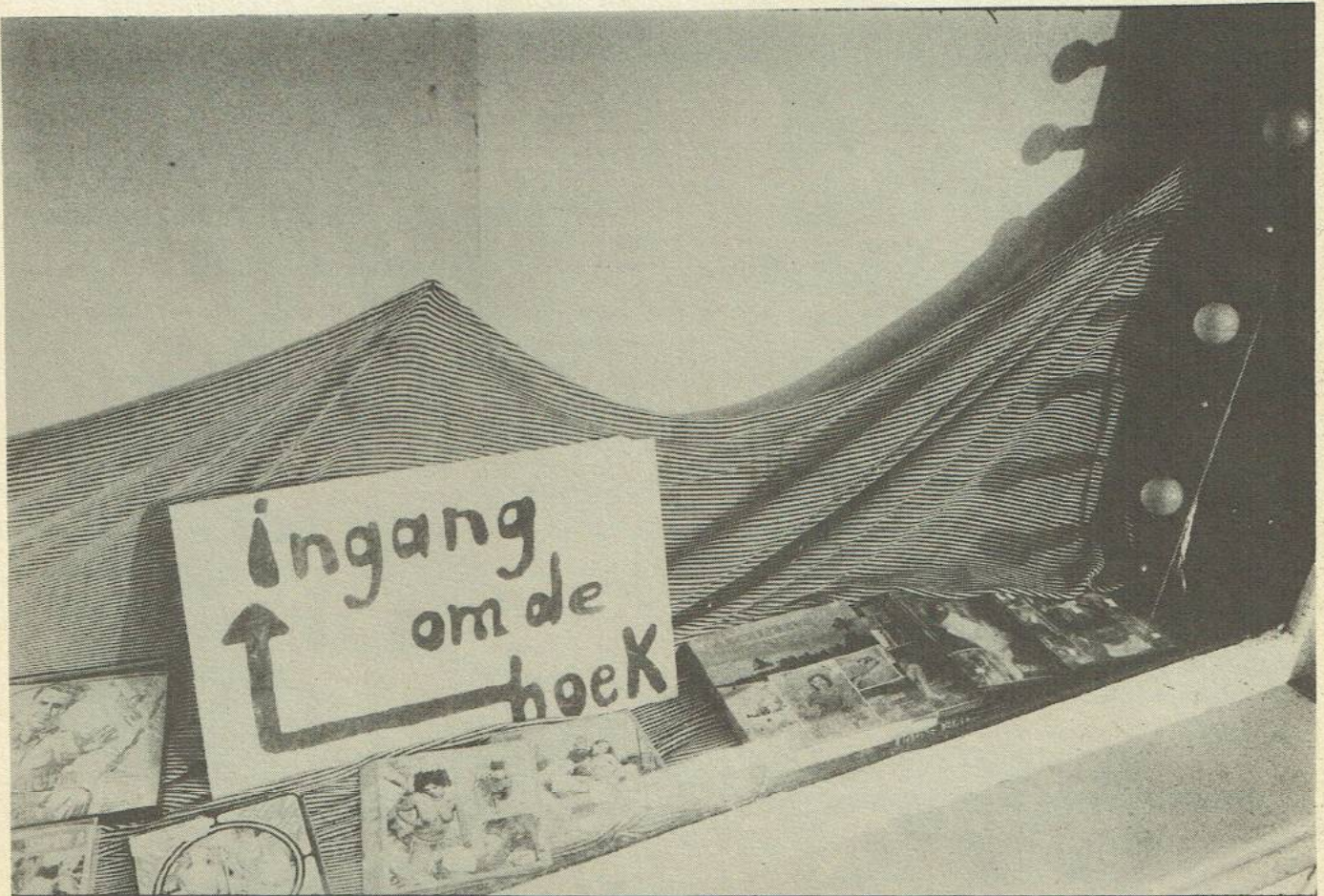
Tot zover het feuilleton van Hilbert. Dankzij loslippigheid van de kant van de redactie is zijn vriendin erachter gekomen dat hij de schrijver echt was. Tot dan toe had hij haar ervan kunnen overtuigen dat ie het niet was met als belangrijkste argument, als ik het was, zou ik wel een pseudoniem gebruiken. Nu is hij door de mand gevallen, helaas, want twee pagina's is twee pagina's. Om te voorkomen dat de trouwe lezertjes de rest van hun leven doorbrengen met zich afvragen hoe het met onze helden verder gaat, heeft hij een kort schema achtergelaten. Dit schema volgt nu.

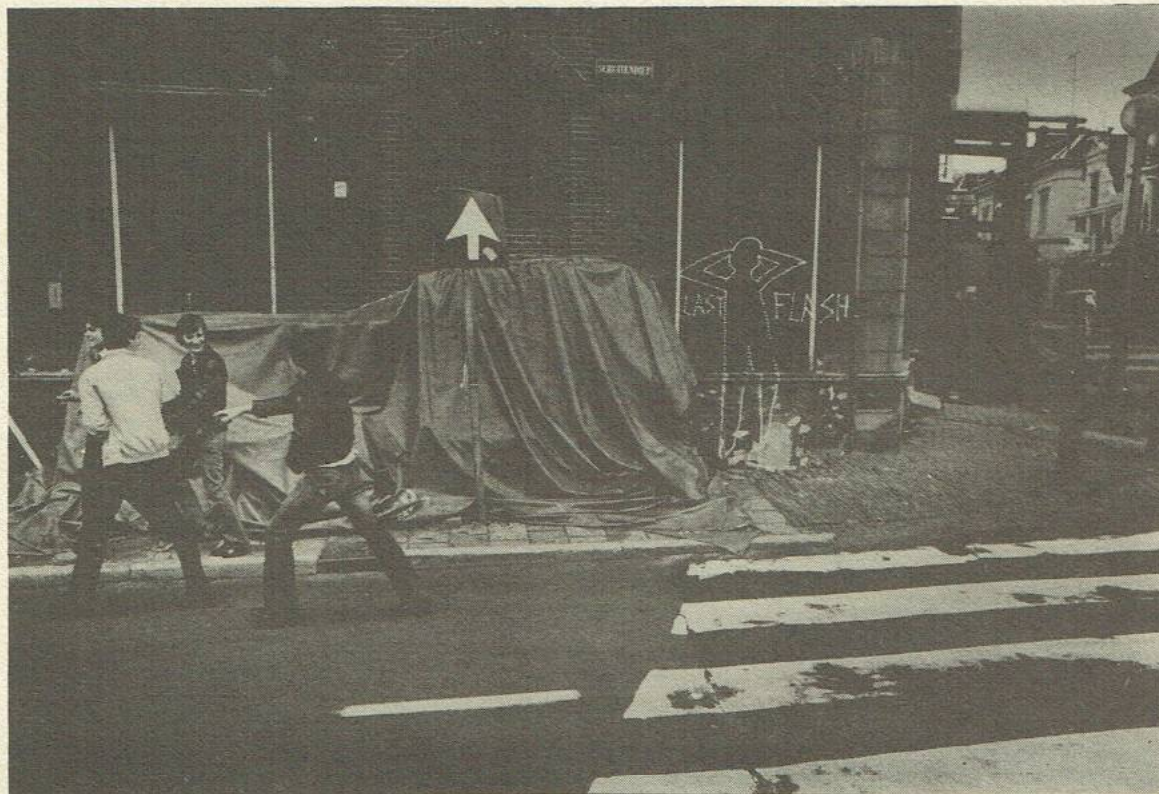
Simon en Annet slapen die nacht met elkaar en beginnen een verhouding. Als Annet dit aan Hans vertelt is zijn enige reactie: "Zie je wel?" Simon en Annet gaan samen op vakantie. Hans ontmoet Christina, begint met haar een L.A.T.-relatie, maar blijkt toch Annet niet te kunnen vergeten. Als Christina bij het zien van een foto van Simon zegt "wat een stuk", maakt hij het uit met haar. De kaart die hij van Simon en Annet uit Spanje

krijgt, verscheurt ie. Als hij Annet, na de vakantie tegenkomt, wordt hij na een boeiende discussie over vrije verhoudingen, vreemdgaan etc. zo boos, dat hij haar het ziekenhuis in mept. Ze komt op de afdeling waar Marja werkt te liggen. Marja en Annet beginnen een lesbische relatie, terwijl Simon troost zoekt bij Christina, die hij via Hans een keer ontmoet. Hans ziet het nu helemaal niet meer zitten en springt voor de trein. Deze rijdt echter nog niet zo hard en met zware kneuzingen wordt hij opgenomen in het ziekenhuis, op dezelfde afdeling waar Annet net ontslagen is. Tijdens zijn verblijf daar bouwt hij een vriendschapsband op met de hoofdzuster. Na verloop van tijd blijkt deze zwanger te zijn. Hans trouwt met haar, maar voor het kind geboren is, neemt hij een overdosis slaaptabletten. Aan de groeve ontmoeten Simon, Christina, Marja en Annet elkaar. Simon en Annet besluiten tijdens de preek toch samen verder te gaan. Dat blijkt niet zo heel ver, want de auto waarin ze op vakantie gaan rijdt ter

hoogte van Putten tegen een LPG-tank bij een benzinepomp, boem en wij zien de auto en hen beiden in rook opgaan. Christina begint een lesbische relatie met de hoofdzuster en zij besluiten het kind samen op te voeden. Dit blijkt echter een jongetje te zijn. Hierover zijn ze zo teleurgesteld dat ze het afstaan aan een vereniging voor adoptiefouders en zelf op Corfu gaan wonen. Sindsdien ontbreekt ieder spoor. Lezers die inlichtingen over beiden kunnen verstrekken, worden verzocht contact op te nemen met de politie.

Over blijft Marja, daarvoor had Hilbert nog geen pasklare oplossing, alleen dat ze zou huwen met een fabrikant van ijzerwaren die op vrij jonge leeftijd haar zou achterlaten met drie kinderen, een groot huis en haar bridgeclubje. Als de kinderen het huis uit waren, zou ze zich storten op het schrijven van damesromans, tamelijk onsuccesvol en een tweede huwelijk gaat op het laatste moment niet door. Ondanks al haar ellende gaat ze pas op vrij hoge leeftijd dood.

FIETSTASSEN

Merk: CAMPRI

Materiaal: Oxford Nylon

Verkrijgbaar in de kleuren rood en groen

Stuurtas 16,~

Afm. 25 x 20 x 14 Kleur: rood

Voortas 25,~

Afm. 29 x 26 x 31 Kleur: groen

Achtertass 33,~

Afm. 35 x 27 x 41 Kleur: groen

Verkrijgbaar via het REDUKTIE BURO
Visserstraat 46
tel: 050 - 121237

Olympus microscopen groeien mee!

De Olympus CHC studie-
microscop is niet de eerste
de beste microscop.

Hij is gemaakt voor jarenlang gebruik.
Daarom kan hij meegroeien.

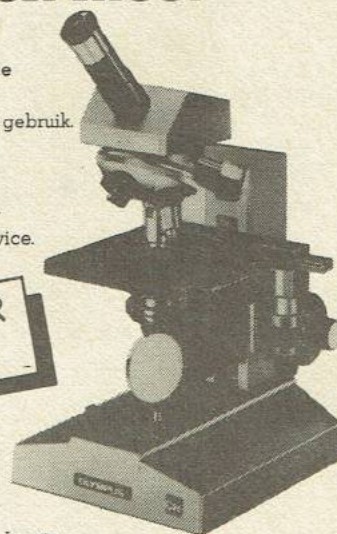
MEEGROEIEN MET U!

Een scala aan accessoires is
beschikbaar.

Daarbij de bekende Paes service.
Wat zou u nog meer wensen.

**VERKRIJGBAAR
VIA GSB**

OLYMPUS
Ontwikkeld uit de praktijk

Importeur

GEBR PAES

Industrieweg 12, 2382 NV Zoeterwoude, tel. 071 - 899306

UITGEVERIJ SUA

voor progressieve (studie)boeken die door studenten zelf worden uitgegeven!

Deze zomer verschijnen in de skriptiereeks:

Werkgroep vrouwen en fascisme FSW
NAAR NATUURLIJK BESTEL
vrouwenorganisaties in de jaren dertig
300 pag., 30 foto's, f15,-

Marjan Schwegman
HET STILLE VERZET
vrouwen in illegale organisaties in
Nederland 1940-1945
132 pag., f8,-

Voor een volledige fondslijst kan je bellen
of schrijven naar

SUA
WEESPERSTRAAT 51
1018 DN AMSTERDAM
020 - 225773

Onze boeken zijn verkrijgbaar in de boek-
handel of door overmaking van het betreffende
bedrag op postgiro 2069977 o.v.v. titel.

Pas uit:

Ben Fine
INLEIDING IN HET KAPITAAL VAN MARK
Voor de Nederlandse uitgave herzien en uitgebreid
102 pag., f14,90

Wolf Wagner
STUDIETIJD, word wijzer en raak jezelf niet kwijt
("Uni-angst und Uni-bluff", Rotbuch Verlag)
125 pag., f14,75

SUA/ASVA-werkuitgave
KANTLIJNEN
Mensen over studie, studeren en Studentenbeweging
80 pag., f8,-

Loet Leydesdorff e.a.
PHILIPS EN DE WETENSCHAP
Verslag van een onderzoek naar de relaties tussen
universitaire en industriële research in de vaste
stof-fysica door de projectgroep Wetenschap en
Samenleving
191 pag., f18,90

Reduktie Buro

050 - 121237
visserstraat 46

BOVAG AUTORIJ- SCHOOL OOSTERVELD

HELPERBRINK 17a
GRONINGEN
KANTOOR EN ADMINISTRATIE
GORECHTKADE 107
TEL. 050/250294
IEDERE MAANDAGAVOND
THEORIE IN EIGEN LESLOKAAL
GORECHTKADE 107 GRONINGEN

ons wagenpark bestaat uit

20 vw golf's
golf automaat
mercedes 4 en 12 ton
met aanhanger
CHAUFFEURS CURSUS

BEL VOOR INLICHTINGEN

B.M.W.'s 450 c.c.

NIET VOOR NIETS GROOTS IN GRONINGEN

- tappils 1.25
- ± 200 merken
gedistilleerd

- groot assortiment
broodjes
- espresso -
koffie 1.25

- elke dinsdag avond
iedere cocktail 3.75

OUDE KIJK IN 'T JATSTR. 14
gepend vanaf 9 uur 's morgens

VISSERSTRAAT 46
9712 CX GRONINGEN

GSB REDUKTIEBURO HBO

TELEFOON
(050) 121237

OPENINGSTIJDEN: MA. t/m VR. - 13.30 - 17.30 uur

GIRO: 2443200

BANK MEES en HOPE: 21.11.77.946

Aan het Kamerburo van de
Groninger Studentenbond
Visserstraat 46
9712 CX Groningen

Uw ref.: kamer gezocht

Onze ref.: geen kamer voorradig Groningen, 3 juni 1980

Mijn liefje, mijn liefje, waarom weent Gij zo
Uw vogeltje is vannacht overleden
Spijtig, spijtig, dit kan zo niet langer
Nou ja, volgende keer beter
Misschien staan er volgend jaar wat meer hotels leeg
Al dat gedonder, waarom doen ze dat nou?
Zeker een nieuwe beukpartij (of neukpartij)
dat gerechtshof
oprotten die hap, en snel
kabinetskrisis, kabinetskrisis,
het binnenhof leeg
kraken die boel
mooie kamertjes, hoor
misschien wat te veel pluche
de tweede kamer als konsertpodium
voor Red Rizla & the stubs
mag juul ook komen kijken
en de rest van die oranjehap
koninklijk paleis leeg
kraken die hap
zie je nou wel dat het kan